ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
3
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1963

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 506
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 14

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ο ΕΚΤΡΟΧΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Πρὸ τινος χρόνου, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου τῆς πόλεώς μας παρηκολούθησαν κινηματογραφικὸν ἔργον, ἀκατάλληλον δι' ἀνηλίκους καὶ εἰδικῶς, δι' αὐτοὺς (ἀνεξαρτήτως τῆς, ἅς τὴν εἴπωμεν, περιέργου κινηματογραφικῆς ἐνηλικότητός των) ἀπηγορευμένου παρὰ τοῦ Γυμνασίου των, περὶ τοῦ ὁποίου ἐδημοσιεύθη προσῆκον σχόλιον εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας.

Ἤδη πληροφορούμεθα, ὅτι παρὰ συμπολιτῶν μας ἐθεάθησαν μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου μας χαρτοπαίζοντες καὶ καπνίζοντες.

Οἱ ἰδόντες τὸ οἰκτρὸν θέαμα, τὸ ἐσχολίαζον μετὰ λύπης καὶ ἀγανακτήσεως.

Συμμεριζόμεθα ἀπολύτως καὶ τὴν λύπην των, διὰ τὸν ἐκτροχιασμὸν τῆς Νεολαίας μας καὶ δὴ τῆς σπουδαζούσης καὶ τὴν ἀγανάκτησιν των διὰ τὴν ἀδιαφορίαν ὅλων τῶν ἐν προκειμένῳ ὑπευθύνων.

Κατ' ἐπανάληψιν, εἰς κύρια ἄρθρα καὶ παντὸς εἴδους σχετικὰ σχόλιά μας ἐτονίσαμεν τὴν διαρκῶς αὔξουσαν σημασίαν, τὴν ὁποίαν προσλαμβάνει εἰς τὴν Ἐποχὴν μας ἡ Παιδεία. Καὶ ἐφθάσαμεν μάλιστα εἰς τὸ σημεῖον νὰ γράψωμεν, ὅτι θὰ σβύσουν οἱ λαοί, οἱ ὁποῖοι, λόγῳ ἀτελοῦς ἐκπαιδεύσεως, δὲν θὰ κατορθώσουν ν' ἀνθέξουν εἰς τὸν τραχύτατον ἀνταγωνισμὸν τῶν ἐθνῶν καὶ αὐτὸν ἔτι τὸν εἰρηνικὸν τοιοῦτον.

Ἀλλ' ἐὰν ὁ ὅρος ἐκπαίδευσις ἐχρησιμοποιήθη εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν, διὰ τὸ μέρος κυρίως, αὐτῆς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν ὅξυνσιν τοῦ πνεύματος καὶ τὸν ἐμπλουτισμὸν του δι' ὅσον δύναται περισσοτέρων γνώσεων, οὐδόλως σημαίνει τοῦτο, ὅτι παρωράθη ἡ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ψυχῆς ἐκπαίδευσις. Ὅλως ἀντιθέτως περὶ ταύτης δὲν ἐγένετο ἰδιαίτερος λόγος, ὡς θεωρουμένης αὐτονοήτου. Ἡ ἰσχυροποίησις τοῦ πνεύματος, ἐφ' ὅσον δὲν καλλιεργηθῇ ἡ ψυχή, ὥστε νὰ ἐκριζωθοῦν αἱ τυχὸν κακίαι αὐτῆς, οὐ μόνον χρήσιμος κοινωνικῶς δὲν ἀποβαίνει, ἀλλὰ καὶ κίνδυνος, διὰ τὴν Κοινωνίαν καθίσταται.

Ἐὰν ἑπομένως θέλωμεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν θέσιν μας μεταξὺ τῶν λαῶν. Ἐὰν θέλωμεν νὰ διασφαλίσωμεν ἔντιμον καὶ εὐτυχὲς μέλλον εἰς τὰ τέκνα μας καὶ τὴν Ἑλλάδα μας ὀφείλομεν νὰ συνέλθωμεν, ν' ἀποτινάξωμεν τὴν ὑφ' ἣν ἐφησυχάζομεν μακαριότητά μας καὶ νὰ φροντίσωμεν σοβαρώτερον καὶ πρὸ παντὸς συνετώτερον, διὰ τὴν Νεολαίαν μας.

Νὰ φροντίσωμεν ὅλοι. Κράτος, γονεῖς, Κοινωνία.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, κατανοήσαντες οἱ γονεῖς τὴν σημασίαν τῆς διατροφῆς, τῆς καθαριότητος καὶ τῶν ἐν γένει ὑγιεινῶν ὅρων διαβιώσεως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παιδιῶν των, μυρίας σχετικὰς μερίμνας λαμβάνουν, μοχθοῦν, πάσχουν, ἀγωνιοῦν, ἰδίᾳ αἱ μητέρες. Τὸ παιδάκι μας νὰ πάρῃ τὸ λουτρὸν του. Τὸ παιδάκι νὰ κάνῃ τὸν περίπατόν του. Τὸ παιδάκι νὰ τραφῇ προγραμματικῶς καὶ νὰ μὴ τοῦ λείψῃ καὶ αὐτὸ τὸ νωπὸν βουτυράκι του καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ γονεῖς ἀδυνατοῦν νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν δι' ἑαυτοὺς καὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους.

Δὲν κατακρίνομεν τὴν φροντίδα αὐτήν, χάριν τῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως τῶν παιδιῶν Τοὐναντίον. Τὴν ἐπαινοῦμεν, ἔστω καὶ ἂν οὐχὶ σπανίως προσλαμβάνει μορφὴν γελοίας ὑπερβολῆς.

Ναί! Νὰ κάνωμεν ὅ,τι ἀπαιτεῖται, ὥστε τὰ παιδιὰ μας νὰ γίνουν εὔρωστοι ἄνδρες. Ἀλλ' ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν θὰ γίνουν ἄχρηστοι «μαντράχαλοι» ἢ καὶ τὸ χειρότερον ἐπικίνδυνοι παλληκαράδες. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι μέσα εἰς τὰ δυνατὰ των σώματα θὰ ἐγκλείεται νοῦς ἰσχυρός, ἀλλὰ καὶ πρωτίστως θὰ ἐγκατοικῇ καὶ θὰ ἐγγυᾶται ἠθικὰς τὰς ἐνεργείας των ὑγιὴς ψυχή.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ μὴ φροντίζωμεν μόνον διὰ τὸ βουτυράκι τῶν παιδιῶν μας, ἀλλ' ἐξ ἴσου καὶ περισσότερον διὰ τὴν ψυχικὴν διατροφήν των.

Τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ παρακολουθῶνται καὶ νὰ ἐπιβλέπωνται. Καὶ δυστυχῶς δὲν παρακολουθοῦνται καὶ δὲν ἐπιβλέπονται, ὅσον χρειάζεται.

Καί ἀνάγκην κολασμοῦ καὶ ἐξαναγκασμοῦ ἔχουν πολλάκις τὰ παιδιά. Οὔτε ὑπέρ τῆς «βίτσας» τοῦ παλαιοῦ δασκάλου εἴμεθα, οὔτε ὑποστηρίζομεν, ὅτι «τὸ ξύλο βγῆκε ἀπὸ τὸν παράδεισο» Δὲν ἰσχυριζόμεθα ὅτι πρέπει νὰ ἐπαναφερθοῦν αἱ παλαιαὶ παιδαγωγικαὶ μέθοδοι. Ἀλλ' ἁπλῶς ὑποστηρίζομεν, ὅτι, ἐὰν τὸ ξύλο δὲν βγῆκε ἀπὸ τὸν παράδεισο, ἡ μέθοδος τῆς παροχῆς ἀπεριορίστου ἐλευθερίας εἰς τὰ παιδιὰ ἀσφαλῶς βγῆκε ἀπὸ τὴν Κόλασιν.

ΗΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΘΑ ΕΓΚΡΙΘΗ;

Κατὰ δημοσιευομένην εἰς τὴν 4ην σελίδα μας εἴδησιν τὸ Συμβούλιον Αὐτοκινήτων τοῦ Νομοῦ μας ἀπεφάσισε τὴν αὔξησιν καὶ τῶν ἀγοραίων, διὰ τῆς δημιουργίας νέων ἑδρῶν εἰς ὡρισμένας Κοινότητας καὶ τῶν λεωφορείων.

Χαίρομεν διὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν διὰ τ' ἀγοραῖα, ἰδία διὰ τὴν Ὁρμύλιαν, διὰ τὴν ὁποίαν κατ' ἐπανάληψιν εἴχομεν γράψει, μολονότι καὶ ἐβράδυνε καὶ πλήρης δὲν εἶναι, δοθέντος, ὅτι καὶ ἄλλαι Κοινότητες ἔχουν ἀνάγκην ἀγοραίων, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις μας. Θεωροῦμεν δὲ μᾶλλον βεβαίαν ὡς πρὸς ταῦτα τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως.

Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς αὐξήσεως τῆς δυνάμεως τοῦ 40ου ΚΤΕΥΛ, ἡ ὁποία τόσον πολὺ ἐπεβάλλετο δοθέντος ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐντεταγμένων εἰς αὐτὸ λεωφορείων εἶναι ἀνεπαρκέστατος, οὕτως ὥστε ἐπὶ πολὺ καὶ ἐνίοτε εἰς μάτην ἀναμένει ὁ κόσμος νὰ ἐπιβιβασθῇ τῶν διερχομένων λεωφορείων (ὁ λαὸς ἐκφράζων διὰ τῆς εἰρωνείας τὸν πόνον καὶ τὴν ἀγανάκτησιν λέγει, ὅτι σῆμα τοῦ 40οῦ ΚΤΕΥΛ εἶναι χεὶρ ὁδηγοῦ λεωφορείου διερχομένου καὶ μὴ σταθμεύοντος δεικνύουσα πρὸς τοὺς ἀναμένοντας ἐπιβάτας ὄπισθεν, τὸ δῆθεν ἐρχόμενον καὶ διαθέτον κενὰς θέσεις ἕτερον λεωφορεῖον) ἀμφιβάλλομεν ἐὰν ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων τοῦ Νομοῦ μας τοὐλάχιστον ἐν ὅλῳ.

Τί τὰ θέλετε, τί τὰ γυρεύετε; ΚΤΕΥΛ τὸ λένε αὐτό. Ἂς εἶναι! Εἴθε νὰ διαψευσθῶμεν.

ΝΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΗ ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟΝ

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μελετᾶται καὶ διαρκῶς παρέχονται ὑποσχέσεις περὶ ἀνεγέρσεως ἐν τῇ πόλει μας καταλλήλου κτιρίου, πρὸς στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τοῦτο οὐ μόνον δὲν ἀνηγέρθη, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν οἰκόπεδον δὲν ἠγοράσθη εἰσέτι, τῆς πρὸ πολλῶν μηνῶν ἐπισκεφθείσης τὴν πόλιν μας ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ ἐξήτασε τὰ προσφερόμενα οἰκόπεδα, μὴ ἀποφανθείσης μέχρι σήμερον περὶ τοῦ καταλληλοτέρου ἐξ αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀτελευτήτων μελετῶν βασίμως δύναται νὰ πιστεύῃ τις ὅτι θεμελίωσις τοῦ Μεγάρου τῆς Α.Τ.Ε. ἐν τῇ πόλει μας οὔτε κατὰ τὴν προσεχῆ θερινὴν περίοδον θὰ γίνῃ.

Καὶ ὅμως πρόκειται περὶ τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ ΑΤΕ ὤφειλε νὰ εἶχε πρὸ πολλοῦ ἀνεγείρει τὸ Κατάστημά της, ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειάν της, διὰ τὴν ὁποίαν πληρώνουν οἱ γεωργοί μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν χρημάτων καὶ χρεωγράφων κλπ. ὡς καὶ διὰ τὴν ἄνετον καὶ εὐχερῆ ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀγροτῶν πελατῶν της.

Νομίζομεν, ὅτι δέον νὰ κατασκευασθῇ τὸ ταχύτερον τοιοῦτον κτίριον.

ΔΙΑ ΤΟ ΚΤΕΥΛ

Πτωχοτάτη εἰς τὴν ἐμφάνισίν της, στερουμένη τῆς ἀπαιτουμένης εὐρυχωρίας, χωρὶς ἤ μὲ ἀνεπαρκεστάτην θέρμανσιν, διαθέτουσα τὸ ἕν τέταρτον τῶν ἀπαιτουμένων καθισμάτων ἡ αἴθουσα ἀναμονῆς τῶν ἐπιβατῶν τοῦ ΚΤΕΥΛ τοῦ Νομοῦ μας, ἐν Θεσσαλονίκη, προδίδει ἀμέσως τὸν μονοπωλειακὸν χαρακτῆρα τῆς ἑταιρικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Κράτους νὰ ἐπιβληθῇ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ψυχροτάτας ἡμέρας ὄρθιοι, ἐλλείψει καθισμάτων εἰς τήν, ἅς τὴν λέγωμεν, αἴθουσαν ἀναμονῆς ταύτην, ἐτουρτούριζον ἐκ τοῦ ψύχους καὶ διηρωτῶντο, οἱ ἀναμένοντες ἀναγκαστικῶς πελάται τοῦ ΚΤΕΥΛ, ἐὰν διὰ νὰ ὑφίσταται κανεὶς τοιαῦτα μαρτύρια, εἶναι ἀπαραίτητο καὶ νὰ πληρώνῃ!.

ΜΗΠΩΣ ΔΟΘΟΥΝ ΨΙΧΙΑ;

Συμφώνως πρὸς εἴδησιν ἐξ Ἀθηνῶν, δημοσιευομένην εἰς τὴν τετάρτην σελίδα μας ἀπεφασίσθη ἡ κατασκευὴ δασικῆς ὁδοῦ εἰς τὴν περιοχὴν Ἀρναίας, ὡς καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους Νομούς.

Ἐλπίζομεθα περίεργοι νὰ πληροφορηθῶμεν καὶ ἐρωτῶμεν: Ἐκ τῶν διατεθησομένων, διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν 54 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ποῖον ποσὸν θὰ διατεθῇ διὰ τὴν Ἀρναίαν, δοθέντος ὅτι ἡ Β. Χαλκιδικὴ ἀποτελεῖ τὸ σημαντικώτερον δασικὸν συγκρότημα τῆς χώρας;

Διότι πολὺ φοβούμεθα, ὅτι καὶ πάλιν εἰς τὴν Χαλκιδικήν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ δώσουν τὰ περισσότερα εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν λόγῳ τῆς μείζονος δασικῆς σημασίας της, θὰ δώσουν τὰ ὀλιγώτερα.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΑΝΤΕΛΛΗ
Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας

Εἶναι καταφανής, εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν, ἡ ἀντίθεσις τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς Φαρισαίους τῆς ἐποχῆς του.

Ἡ ἐπιφανειακὴ εὐσέβειά τους ἡ ἀλαζονικὴ τους τακτική, καθὼς καὶ ἡ ἐγκληματικὴ τους συνήθεια νὰ σχολιάζουν πικρόχολα τοὺς συνανθρώπους τους ἐκίνησε τὴν ἱερὴ του ἀγανάκτησι. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συμπάθεια τοῦ Ἰησοῦ πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἶναι κάτι ποὺ κυριαρχεῖ σ' ὅλη τὴν ἐπὶ γῆς ζωή του.

Μόνη ἐξαίρεσις εἶναι ἡ τάξις τῶν Φαρισαίων, πρὸς τοὺς ὁποίους κατευθύνθηκε τὸ τόξον τῆς δικαίας του ὀργῆς. Καὶ τοῦτο διότι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ μοναδικὴ τους ἐπιδίωξι εἶχαν νὰ αὐτοπροβάλλωνται νὰ αὐτολιβανίζωνται, νὰ καυχῶνται γιὰ τὶς ἀρετὲς τους, ποὺ δῆθεν εἶχαν καὶ τὸ πιὸ ἀποτρόπαιο, νὰ θεωροῦν τοὺς ἄλλους πολὺ κατωτέρους τους, ἀξίους στιγματισμοῦ καὶ περιφρονήσεως.

Γι' αὐτὸ εἶπε καὶ τὴν παραβολὴ τοῦ Τελώνου καὶ φαρισαίου. Καὶ ὡς μοναδικὸς Ζωγράφος, ὁ Κύριος, δίδει τὴν πιὸ πιστὴ εἰκόνα τοῦ οἰηματίου καὶ φιλοκατηγόρου ἀνθρώπου.

Σὰν νὰ μὴν ἔφθανε ἡ θρασύτητα τοῦ φαρισαίου νὰ ἀνεβῇ ἐπάνω στὴν ἐξέδρα τῆς ἀρετῆς, γιὰ νὰ γνωστοποιήσῃ στὸν Θεὸ τὴν ἔλλειψι, ἐκ μέρους του, τῶν ἁρπακτικῶν, ἀδίκων καὶ ἀνηθίκων διαθέσεών του σὰν νὰ μὴν ἀρκοῦσε ὁ κομπασμὸς καὶ ἡ καυχησιολογία του γιὰ τὴν ἀλυσίδα τῶν ἐναρέτων πράξεών του, ποὺ ἐπέδειξε μὲ μιὰ ἐπιμέλεια μοναδική, ὕψωσε τὸ δάκτυλό του καὶ παρουσίασε στὸ Θεὸ σὰν δεῖγμα ἁμαρτωλότητος, τὸν τελώνη, ποὺ μὲ συντριβὴ καὶ ταπείνωσι ζητοῦσε ἀπὸ τὸν θεὸ τὸ ἔλεος καὶ τὴν συγνώμη γιὰ τὶς ἁμαρτίες του, λέγωντας τὸ «ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ».

Καὶ οἱ δύο, λέγει ὁ Κύριος στὴν παραβολή του, πῆγαν στὸ Ναὸ μὲ σκοπὸ νὰ προσευχηθοῦν. Ὁ φαρισαῖος μὲ τὴν ἀχαρακτήριστη καυχησιολογία ποὺ, ἐπέτυχε νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ σπίτι του χωρὶς τὴν εὔνοια τοῦ Θεοῦ. Καὶ πιὸ πολὺ ἀποδοκιμάστηκε γιατὶ ἔδειξε πόσο ἱκανὸς ἦταν νὰ ἐξουθενώνῃ καὶ νὰ στιγματίζῃ τοὺς ἄλλους μὲ μιὰ εὐχέρεια καταπληκτική. Τὸ ξεχύλισμα τῆς βορβορώδου ψυχῆς του θὰ ἐμόλυνε ὀλιγώτερον τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Ἱεροῦ ἐὰν δὲν χρησιμοποιοῦσε ὡς δεῖγμα ἁμαρτωλότητος τὸν κυνηγημένο ἀπὸ τὶς τύψεις τῆς συνειδήσεώς του τελώνου. Καὶ ὅμως! Ἀνέφερε στὸν Θεὸ ἕνα παράδειγμα ἀκαθάρτου καρδίας, τὸν τελώνην, σὰν νὰ ἤθελε νὰ ἀντιληφθῇ, ὁ Θεός, πολὺ γρήγορα τί δὲν ἦταν αὐτὸς ἐκεῖνος ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐπιζητοῦσε νὰ κατατοπίσῃ τὸν Θεόν, σχετικῶς μὲ τὴν προσωπικότητά του, πολὺ παραστατικά!

Ταλαίπωρε Φαρισαῖε! Ἔπρεπε κοντὰ στὴ βδελυνιτὴ κομπορρημοσύνη σου καὶ στὴν ἄμετρη ἀλαζονεία σου νὰ προσθέσῃς καὶ τὴν ἀκαθαρσία τῆς ψυχῆς σου. Νὰ πληγώσῃς ἀκόμη πιὸ πολὺ τὰ τραυματισμένα στήθη τοῦ τελώνη, ποὺ τὰ κτυποῦσε σὰν νὰ ἤθελε νὰ τὰ τιμωρήσῃ γιατὶ ἐστέγαζαν μιὰ ἀκάθαρτη καρδιά!

Τί κατώρθωσες; Τί ἐπέτυ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην Σελ

ΟΤΑΝ ΗΜΟΥΝ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

Εἰς τὴν μελέτην τῆς γραμματικῆς προσετέθη ἡ μελέτη τῆς ἀριθμητικῆς. Τὸ πεῖσμα καὶ ἡ ἀνάγκη μοῦ ἔδωκαν καὶ τὴν ἀπαιτουμένην νέαν καρτερίαν, ἀλλὰ δὲν ἠδύναντο νὰ δώσουν καὶ εἰς τὴν μνήμην μου τὴν πειθαρχίαν τῶν ἀριθμῶν εἰς ἣν δὲν εἶχε συνηθίσει. Καὶ πολλάκις πράγματα τὰ ὁποῖα εἶχα ἐννοήσει καὶ ἀπομνημονεύσει τὴν προτεραίαν μὲ διέφευγαν τὴν ἐπιοῦσαν. Τὸ δέος τὸ ὁποῖον διετήρουν ἀπὸ τοὺς μαθητικοὺς χρόνους διὰ τὰ μαθηματικά, ἐπέφερε σάστισμα καὶ ταραχὴν εἰς τὴν διάνοιάν μου, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπεχείρουν νὰ παραδώσω.

Εἶχα παρατηρήσει ὅμως ὅτι δύο τῶν μαθητῶν μου, ἰδίως δὲ εἷς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων, ὀνόματι Μανοῦσος, εἶχαν ἐξαιρετικὴν νοημοσύνην καὶ ἐπιμέλειαν καὶ ἦσαν δυνατοὶ εἰς ὅλα τὰ μαθήματα. Καὶ εἶχα ἤδη ἀρχίσει νὰ ἐπωφελοῦμαι τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἀντίληψίν των εἰς τὴν τεχνολογίαν. Ἐρωτῶν αὐτούς, διὰ νὰ ἴδω τάχα ἐὰν γνωρίζουν τὸν γραμματικὸν κανόνα, ὑπεβοήθουν τὴν μνήμην μου διὰ τῶν ἀπαντήσεών των καὶ οὕτω διδάσκων ἐδιδασκόμην. Ἐσκέφθην δὲ νὰ ἐφαρμόσω καὶ εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις τῆς ἀριθμητικῆς τὴν μέθοδον ταύτην.

Ὁσάκις τὰ προβλήματα μοῦ ἐφαίνοντο δύσκολα, ἔλεγα μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἀφέλειαν.

—Μελετήσατε αὐτὰ τὰ προβλήματα. Περιττὸν νὰ σᾶς τὰ παραδώσω. Εἶνε εὐκολώτατα, παιγνιδάκια.

Τὴν ἡμέραν δὲ καθ' ἣν εἴχαμεν ἀριθμητικήν, ἐκάλουν τὸν ἀμελέστερον νὰ λύσῃ τὰ «παιγνιδάκια», βέβαιος ὤν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θ' ἀπετύγχανεν. Ἐκάλουν ἔπειτα ἄλλον καὶ ἄλλον καὶ οὕτω παρέτασσα τοὺς ἀσθενεστέρους πρὸ τοῦ μαυροπίνακος. Τελευταῖον ἐκάλουν τὸν ἕνα ἐκ τῶν ἐπιλέκτων.

—Ἔλα σύ, Κώστα νὰ τοὺς δείξῃς ὅτι δὲν μποροῦν νὰ νοιώσουν τὰ εὐκολώτερα τῶν πραγμάτων. Προσέχετε καλά, ἀνόητοι!

Ὁ Κώστας ἤρχιζε τὴν λύσιν, ἐγὼ δὲ παρηκολούθουν διὰ τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ τὰ τελούμενα ἐπὶ τοῦ μαυροπίνακος, διὰ δὲ τοῦ ἄλλου ὄχι πλέον τὰς σημειώσεις μου ἀλλὰ τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Μανούσου. Ὁ τυφλοσούρτης μου ἦτο ζωντανὸς τώρα. Ἐὰν ἔβλεπα ἐπιδοκιμαστικὰ νεύματα ἀνεφώνουν:

—Βλέπετε τώρα, τί εὔκολα πράγματα σᾶς ἐντρόπιασαν; Εὖγε, Κώστα! Κάμε τὸ ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ τὸ νοιώσουν.

Καὶ οὕτω ὁ Κώστας ἐδίδασκε τοὺς συμμαθητάς.. καὶ τὸν διδάσκαλόν του.

Ἐὰν ὅμως διέκρινα εἰς τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Μανούσου σημεῖα ἀποδοκιμασίας. μορφασμόν ἢ μειδίαμα, ἤρχιζα νὰ κινῶ τὴν κεφαλήν:

—Δὲν τὰ κατάφερες, Κώστα, καὶ θὰ καλέσω τὸ Μανοῦσο νὰ σοῦ βάλῃ τὰ γυαλιά... Γιὰ σκέψου λίγο... Ἄς εἶνε, δὲν τὰ καταφέρνεις.. Ἔλα, Μανοῦσο!

Ὁ Κώστας ἀπεσύρετο κατακόκκινος καὶ παρεχώρει τὴν θέσιν του καὶ τὴν κιμωλίαν εἰς τὸν ἀντίζηλον. Διότι οὕτω κατώρθωνα συγχρόνως ν' ἀναπτύσσω μεταξὺ τῶν δύο ἐπιλέκτων ἁμιλλαν, ἥτις ὑπεδαύλιζε καὶ διετήρει τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐπιμέλειάν των. Ὁ Μανοῦσος πάντοτε μὲ καταπληκτικὴν εὐκολίαν εὕρισκε τὴν ὀρθὴν λύσιν. Ἀλλὰ τί θὰ ἐγίνετο, Θεέ μου, ἂν ἦτο καὶ αὐτός, ὡς οἱ ἄλλοι; Μίαν φορὰν παρ' ὀλίγον νὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὸ ἀδιέξοδον τοῦτο. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς ὑφαιρέσεως ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς δὲν ἐνθυμοῦμαι καλά. Ὁ Κώστας περιῆλθεν εἰς ἀμηχανίαν, τὸ δὲ πρόσωπον τοῦ Μανούσου δὲν ἐξέφραζε τίποτε. Τώρα μάλιστα μὲ παρετήρει καὶ αὐτὸς προσπαθῶν νὰ μαντεύσῃ τὴν λύσιν ἀπὸ τὰς κινήσεις τῆς φυσιογνωμίας μου. Ἀλλ' ἐγὼ εἶχα φυσιογνωμίαν σφιγγὸς ἀνεξερεύνητον, ἐνῶ ἐντὸς μου ἐσφάδαζε ἀγωνία φοβερά. Ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ; Ὁ Κώστας εἶχε κοκκινίσει μέχρι τῶν ὤτων καὶ κύψας τὴν κεφαλήν, παρητήθη ἀπὸ τὴν ἀδύνατον ἐπιχείρησιν. Ἠναγκάσθην δὲ νὰ καλέσω τὸν Μανοῦσον καὶ συγχρόνως ἐσκεπτόμην πυρετωδῶς τί νὰ εἴπω καὶ τί νὰ κάμω ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θὰ ἐψεύδετο καὶ ἡ τελευταία μου ἐλπίς. Καὶ πράγματι μετ' ὀλίγον ἤρχιζε νὰ κοκκινίζῃ καὶ ὁ Μανοῦσος καὶ ἐψιθύρισε:

—Παράξενο πρᾶμμα! ἐχθές τῶκαμα χωρὶς καμμία δυσκολία.

Ὁ διδάσκαλος εἶχε καθῆκον πλέον νὰ παρέμβῃ μὲ τὰ φῶτα του· ἀλλ' ὁ διδάσκαλος δὲν ἐνόει ν' ἀναμειχθῇ εἰς πράγματα τόσον εὔκολα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἐνόει τίποτε. Καὶ ἀνεκουφίσθη μὲ μίαν σκέψιν: «Τὸ κάτω κάτω καταργοῦμεν τὴν ὑφαίρεσιν. Σήμερον δὲν τὴν χρησιμοποιοῦν πειά. Ἡ νέα μέθοδος...». Μὲ αὐτὴν τήν «νέαν μέθοδον» ἐδικαιολόγουν πολλὰ πράγματα.

Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἤνοιγα τὸ στόμα διὰ νὰ καταργήσω τὴν ὑφαίρεσιν, ἤνοιξε τὸ ἰδικόν του καὶ ὁ Μανοῦσος—καλὴ του ὥρα!— καὶ ἐπρόφερεν ἓν ἐπιφώνημα, πλῆρες χρηστῶν ἐλπίδων:

—Ἀ! τὸ βρῆκα.

—Ἔλα, Ἀρχιμήδη! τοῦ εἶπα. Ἐγὼ πρὸς τιμωρίαν δέν σ' ἐβοήθησα... Ἔπειτα πρέπει νὰ μάθετε νὰ σκέπτεσθε μόνοι μας... Ἡ νέα μέθοδος αὐτὸ ἐπιβάλλει.

Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ ἔφθασαν εἰς αἴσιον πέρας:

—Ὡραῖα! ἀνεφώνησα. Βλέπεις ὅτι δὲν ἐχρειάζετο καὶ μεγάλη φιλοσοφία.. Ἀμὲ ὅταν θὰ διδαχθῆτε Ἄλγεβραν εἰς τὸ γυμνάσιον, πῶς θὰ κάνετε; Ἐκεῖ νὰ ἰδῆτε ἁλαμπουρνέζικα! Ἐγώ, ποὺ ἤμουν ὁ πρῶτος τῆς τάξεώς μου εἰς τὰ μαθηματικὰ (ὤ! ἂν μὲ ἤκουεν ἕνας καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν μέ παραγναθίδας!).. Ἔλα κάνε το ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ δοῦνε καὶ οἱ ἄλλοι.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἠθοποιία μου δὲν κατώρθωνε νὰ κρύπτῃ τελείως τὴν ἀδυναμίαν μου εἰς τὴν ὀξυδέρκειαν τοῦ Μανούσου. Εἰς τοῦτο ἄλλως συνετέλουν καὶ αἱ σπεροῦν ὁμολογίαι τοῦ καλοῦ μου συναδέλφου, αἵτινες ἂν δὲν ἐπιστεύθησαν, ἀφῆκαν ὅμως ὑπονοίας. Καὶ μοῦ ἐφάνη ὅτι ὁ Μανοῦσος δὲν μοῦ ἐδείκνυεν ἀπὸ τινος ὅλον τὸν σεβασμόν, ὅτι ἤρχισε νὰ γίνεται ἀλαζών, μαντεύσας ἴσως ὅτι εἶχε τὴν ἀνάγκην του ὁ διδάσκαλος. Ὁ κίνδυνος δὲν ἦτο μικρός· καὶ ἔπρεπε νὰ πατοχθῇ ταχέως τὸ κακὸν πρὶν ἢ γενικευθῇ καὶ μετατραπῇ εἰς ἀνταρσίαν.

Ἔπρεπε νὰ τοῦ πάρω τὸν ἀέρα, διὰ νὰ μὴ μοῦ τὸν πάρῃ αὐτός. Καὶ μίαν ἡμέραν, ἐνῶ διήρχετο πλησίον μου καὶ μοῦ ἐφάνη ὅτι δὲν μ' ἐχαιρέτησεν ἢ ὅτι μ' ἐχαιρέτησεν ἀμελῶς, τὸν ἐσταμάτησα καὶ μὲ ὀργὴν τοῦ εἶπα:

—Γιατὶ δὲ χαιρετᾶς, αἴ; γιατὶ δὲ χαιρετᾶς;

—Ἐχαιρέτησα, δάσκαλε, ἀπήντησεν ὠχριάσας.

—Τόσον καλὰ ἐχαιρέτησες ὥστε δὲν σὲ εἶδα. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἀνέχομαι αὐθαδείας. Τὰς κόβω μία καὶ καλή.

Καὶ συγχρόνως μὲ τὴν τελευταίαν λέξιν ἐπλατάγισαν δύο ραπίσματα εἰς τὰ μάγουλά του.

—Τὶ νόμισες; Εἶσαι ὁ πρῶτος εἰς τὰ μαθήματα, ἀλλ' ὀφείλεις νὰ εἶσαι καὶ ὁ πρῶτος εἰς τὴν συμπεριφοράν.. Πήγαινε καὶ ἄλλη φορὰ νὰ εἶσαι προσεκτικώτερος!

Καὶ ἀπομακρυνόμενος εἶπα μονολογῶν:

—Καὶ νὰ μοῦ μαθαίνῃς καλὰ τὸ μάθημα.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ἐργάτριαι διὰ τὰ μεταλλεῖα Λευκολίθου Γερακινῆς.

Πληροφορίαι: κ. Μεϊμαρίδην τηλ. Γερακινῆς 2.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ, εἰς τιμὴν εὐκαιρίας, ἀλευρόμυλος μετ' ἀδείας κείμενος εἰς Ν. Σύλλατα Χαλκιδικῆς.

Πληροφορίαι παρὰ τῆς κ. Ἀναστασίας Καρακώστα Ν. Σύλλατα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Χιλιετηρίδος

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓ. ΟΡΟΣ

—Εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μας ἀνεφέραμεν τὰς παραδόσεις τὰς σχετιζομένας μὲ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Βατοπεδίου, τὰς ἀναφερομένας ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ (1710 μ Χ) καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἔλαβον τὰς πληροφορίας των ὁ καθηγητὴς Μ. Δήμιτσας καὶ ὁ MONTF AUCON, ὡς καὶ τὰς ἀναφερομένας ὑπὸ τοῦ Ταγμ Ν. Θ. Σχοινᾶ, ὁ ὁποῖος ἔλαβε ταύτας παρὰ τῶν πατέρων τῆς Μονῆς κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του γενομένην κατὰ τὰ ἔτη 1884—1886 καὶ ἀναγράφει εἰς τὸ Γ.' Τεῦχος τῶν «Ὁδοιπορικῶν του σημειώσεων» ἐκδοθὲν τὸ 1887. Αἱ ἀναφερθεῖσαι παραδόσεις, ὡς εἴδομεν, μᾶς ὁδηγοῦν, ἂν μὴ εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἅγιον Κωνσταντῖνον (324 -337 μ Χ) ὡς ἱδρυτὴν τὸ πρῶτον τῆς Μονῆς, πάντως μᾶς ὁδηγοῦν μετὰ πολλῶν βεβαιώσεων εἰς τὸν αὐτοκράτορα Θεοδόσιον τὸν Μέγαν, βασιλεύσαντα κατὰ τὰ ἔτη 379—395 μ. Χ. Εἶναι δέ φανερὸν ὅτι διὰ νὰ ἱδρυθῇ Μονή, θὰ πρέπει νὰ προϋπῆρχον αὐτῆς Μοναχοί. Καὶ ἐπομένως ἡ Μονὴ Βατοπεδίου διὰ τῶν παραδόσεων αὐτῆς, ἔρχεται νὰ μᾶς πιστοποιήσῃ ὅτι, ὁ Μοναστικὸς βίος, ὑπῆρχεν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα.

Ἀλλὰ ἄς συνεχίσωμεν τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑπαρχουσῶν παραδόσεων, διὰ νὰ ἴδωμεν ἂν καὶ ἄλλαι παραδόσεις ὑπάρχουν, δυνάμεναι νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὰ ἄνω συμπεράσματα ἡμῶν.

Εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἅγιος Παῦλος» τὸ ἐκδιδόμενον ἀπὸ τοῦ 1950 ὑπὸ τῆς ὁμωνύμου ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους, καὶ εἰς τὸ τεῦχος 48—49 κσὶ σελ. 129, ἀναγιγνώσκομεν τὰ κάτωθι, σχετικῶς μὲ τὴν ἵδρυσιν τῆς Μονῆς τοῦ Βατοπεδίου: «Ἡ παράδοσις θέλει τὴν μεγάλην ταύτην Μονὴν κτίσματα τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, ἱδρύσαντος αὐτὴν πρὸς τιμὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἥτις διέσωσεν ἐκ τοῦ ἐκ θαλάσσης πνιγμοῦ τὸν υἱὸν Αὐτοῦ Ἀρκάδιον εὑρεθέντα αἴφνης διὰ θαύματος εἰς τὸ μέρος ἔνθα ἤδη ὑπάρχει ἡ Μονή, πλησίον τινὸς βάτου, ἐκ τοῦ ὁποίου θαύματος ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα. Κατὰ τὴν ἰδίαν παράδοσιν οἱ πειραταὶ κατέστρεψαν καὶ ἔκαυσαν αὐτὴν κατὰ τὸν Θ.' αἰῶνα. Συμφώνως ὅμως μὲ τὰ σωζώμενα ἔγγραφα, ἡ Μονὴ Βατοπεδίου συνεστήθη εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου κλπ.»

Ὡς βλέπομεν καὶ τὸ Ἁγιορείτικον περιοδικὸν ἀναφέρει χωρὶς νὰ ἀπορρίπτῃ τὴν παράδοσιν περὶ τῆς ἱδρύσεως τῆς Μονῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, ἀλλὰ μόνον προσθέτει ὅτι «συμφώνως πρὸς τὰ σωζόμενα ἔγγραφα κλπ». Τὸ περιοδικὸν ὅμως μᾶς δίδει ἐπὶ πλέον τὴν πληροφορίαν, ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν παράδοσιν, ἡ ὑπάρχουσα κατὰ τὸν Θ.' αἰῶνα (800—900 μ. Χ) Μονὴ Βατοπεδίου κατεστράφη καὶ ἐκάη ὑπὸ πειρατῶν. Καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον νομίζω ὅτι μᾶς δίδει τὸν συνδετικὸν κρίκον τῆς ἱστορίας τῆς Μονῆς, διότι ὅταν οἱ ἐξ Ἀδριανουπόλεως Ἀθανάσιος, Νικόλαος καὶ Ἀντώνιος προσῆλθον εἰς τὸν ἱδρυτὴν τῆς Λαύρας Ἅγιον Ἀθανάσιον καὶ τῇ προτροπῇ αὐτοῦ ἵδρυσαν τὴν Μονὴν Βατοπεδίου, ἵδρυσαν ταύτην εἰς τὴν θέσιν ἔνθα ὑπῆρχον τὰ ἐρείπια τῆς ὑπὸ τῶν πειρατῶν καταστραφείσης παλαιᾶς Μονῆς τοῦ Βατοπεδίου, δώσαντες εἰς αὐτὴν τὸ παλαιὸν αὐτῆς ὄνομα. Καὶ τὸ ὅτι ἔδωσαν εἰς τὴν Μονὴν ὄνομα τὸ ὁποῖον οὐδόλως δικαιολογεῖται ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ δὲν ἀναφέρεται ὁ λόγος εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἔγγραφα, εἶναι εἰς ἀκόμη λόγος ἐπιβεβαιῶν τὴν ὕπαρξιν ἐκεῖ Μονῆς καλουμένης τοῦ «Βατοπεδίου» καὶ φυσιολογικῶς ὅλως ἡ νέα Μονὴ ἡ κτισθεῖσα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων νῆς ἄλλης, ἔλαβε τὸ ὄνομα ταύτης

Μὲ τὴν παράδοσιν τῆς καταστροφῆς τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Βατοπεδίου ὑπὸ τῶν πειρατῶν κατὰ τὸν Θ.' αἰῶνα, ἤτοι (100) ἑκατὸν τουλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς ἐπανιδρύσεώς της ὑπὸ τῶν ἐξ Ἀδριανουπόλεως ποτροπῇ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, εἶναι συνδεδεμένη καὶ ἡ παράδοσις διὰ τὴν προστάτριαν εἰκόνα τῆς θεομήτορος, ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὸ σύθρονον τοῦ βήματος καὶ καλεῖται Κτητόρισσα ἢ Βηματάρισσα. Ἡ παράδοσις ἀναφέρει, ἀντιγράφομεν ἐκ τοῦ Ἁγιορείτικου περιοδικοῦ: «...ὅτε κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν πειρατῶν ἐρήμωσιν τῆς Μονῆς κατὰ τὸν Θ.' αἰῶνα, ὁ βηματάρης ἔκρυψεν αὐτὴν εἰς φρεαρ μετ' ἀνημμένης λαμπάδος καὶ μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου ὅτε ἀνοικοδομήθη ἡ Μονή, εὗρον αὐτὴν μετὰ τῆς λαμπάδος ἀνημμένης ἀκόμη...». Ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀδ. Ἀδαμαντίου προσδιορίζει τὴν καταστροφὴν τῆς Μονῆς Βατοπεδίου ὑπὸ τῶν βαρβάρων (πειρατῶν), ὡς γενομένην τὸ ἔτος 862 μ Χ (Βλέπε Μεγ. Ἑλλ. Ἐγκυκλ. Τόμος Β.' εἰς λέξιν Ἄθως, σελ. 356 στήλη 1η, ἔκδ. 1η) καὶ ὁ ὁποῖος μάλιστα γράφει: .. ὅταν δὲ μετὰ πολὺν καιρὸν ὁ ναὸς ἐπεσκευάσθη, ἀνευρέθη ἡ εἰκὼν καὶ παρ' αὐτὴν ἡ λαμπάς. ἡ ὁποία δὲν ἔπαυσε νὰ καίη. Τὴν ἀρχικὴν λαμπάδα μᾶς ἐπιδεικνύουν κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν μας... Ἐκ χειρογράφου δὲ εὑρεθέντος ἐν τῇ Μονῇ γίνεται γνωστὸν ὅτι τὸ φρέαρ εὑρίσκετο κάτωθι τῆς Ἁγίας Τραπέζης...».

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν, πῶς δυνάμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν τὰς ἄνω μνημονευθείσας παραδόσεις; Ὡς ἀξιοπίστους ἢ ὄχι; Καὶ ἂν ὄχι διατί; Καλοῦνται ὅθεν οἱ ἀρνούμενοι τὴν ἀξιοπιστίαν τῶν ἄνω ἐκτεθεισῶν παραδόσεων νὰ παραθέσουν τὰ ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενα στοιχεῖα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀνοξιοπιστίας αὐτῶν (τῶν παραδόσεων).

ΟΙ 3 ΙΕΡΑΡΧΑΙ

Σήμερα μοῦ ξανάρχονται πιὸ ἔντονα στὸ νοῦ, δύο—τρεῖς στίχοι γνωστοῦ ἀπολυτικίου.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τρισηλίου θεότητος τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας.

Τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας.

Γιατὶ τάχα νὰ τοὺς αἰσθάνωμαι τόσο ἐπίμονα; ἴσως διότι σὲ ὀλίγες ἡμέρες ξημερώνει ἡ 30η Ἰανουαρίου, ἥτις ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς ἀκόμη αἰῶνας καθιερώθη γιὰ τὴν μνήμην τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ κατ' ἐξοχὴν ἑορτὴ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἔστω καὶ μερικὲς στιγμὲς ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς κόσμος προσκυλώνεται γονατιστὸς μπροστὰ στὶς τρεῖς μεγάλες φυσιογνωμίες τους.

Σὰν ἀκούραστοι ἐργάται τοῦ πνεύματος ἔδωσαν ζωὴ στὴν θεωρία τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν μυστηρίων της.

Δὲν ἀφῆκαν στιγμὴν ποὺ νὰ μὴ ἐργασθοῦν γιὰ τὴν χριστιανικὴ θρησκεία, ἀψηφοῦντες πόνους καὶ κακουχίες, θυσιάζοντες εἰς σωματικὲς καὶ πνευματικὲς των δυνάμεις γιὰ τὴν θρησκεία, τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ οἱ τρεῖς μὲ τὴν σωφροσύνη, τὴν ἐγκράτεια, τὴν φιλοπονία, τὴν σοφίαν, φιλανθρωπίαν καὶ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἔμιναν παράδειγμα γιὰ ὅλους τοὺς χριστιανούς, κληρικοὺς καὶ λαϊκούς.

Διέγραψαν τὸ πρόγραμμα κοινοτέρου βίου ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῆς ἐπαρχίας των σὰν ὑπόδειγμα καὶ πρότυπον γιὰ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τοῦτο γιὰ τὴν αἰωνία δόξα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Γι' αὐτὸ καὶ δικαίως τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα πανηγυρίζουν καὶ ἀγάλλονται καὶ ἡ Ὀρθόδοξος χριστιανικὴ κοινωνία πανηγυρίζει.

Καὶ πρῶτα ὁ Μέγας Βασίλειος. Ὁ ἀγαπητὸς ἥρως τῆς ἀθώας παιδικῆς ψυχῆς καὶ ὁ φορεὺς τῶν δώρων καὶ ἀγαθῶν. Ὁ γελαστὸς παπποῦς μὲ τὸ σκουφὶ καὶ μὲ τὴν κόκκινη φορεσιά.

Τὸ παράδειγμα ἀγάπης τέκνου πρὸς τὴν μητέρα (Ἐμμέλεια) καὶ πρὸς μάμην του (Μακρίνη). Ὁ μεγάλος σοφὸς καὶ συγγραφεὺς «βαστᾶ εἰκόνα καὶ χαρτί» ὡς λέει ὁ λαός μας. Ὁ προστάτης τῶν πτωχῶν καὶ πασχόντων καὶ παρήγορος τῆς ἀνθρώπινης δυστυχίας. Ὁ Μέγας διοργανωτὴς τῶν κοινωνικῶν ὀργανώσεων ἀλληλεγγύης. ἀμοιβαίας ἀγάπης «Βασιλειάδας».

Ὁ Μέγας Παιδαγωγὸς καὶ σοφὸς Κοινωνιολόγος. Ὁ ἀληθινὸς ἐπίσκοπος καὶ ὁδηγὸς τῶν ψυχῶν πρὸς τὸ πραγματικὸν φῶς. Ὁ πρωταθλητὴς εἰς τὸν ἄνω ἀνα τοῦ ἀρειανισμοῦ καὶ ὁ ἀκλόνητος ὑπερασπιστὴς τῆς θρησκείας, χωρὶς νὰ φοβᾶται τὸν ἄρχοντα καὶ νὰ κολακεύῃ τὸν ἰσχυρόν.

Τέλος ὁ δίκαιος, ὁ φιλεύσπλαχνος, ὁ ἐλεήμων, ὁ μεγάλος καὶ μετριόφρων.

Δεύτερος φωστὴρ τῆς Τρισηλίου Θεότητος Ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς ὁ δικαίως κληθεὶς θεολόγος. Ὁ βαθὺς γνώστης μελετητὴς καὶ ζηλωτὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς σοφίας καὶ τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Ὁ ἀπαράμιλλος ἀπολογητὴς τῆς Ἀληθείας τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ Ἀρειανισμοῦ. Ὁ Μέγας ποιητὴς ἀλλὰ καὶ ὁ δεινότατος ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ (Γνωστοὶ εἶναι οἱ πέντε περίφημοι λόγοι του «περὶ τῆς θεότητος τοῦ λόγου».

Τρίτος φωστὴρ τῆς Τρισηλίου θεότητος. Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος— Ὁ ἁρμονικώτερος ἰσχυρότατος καὶ δημοτικώτατος τῶν διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας— Ὁ Καλὸς ποιμήν, ὁ ἄγρυπνος ἐπίσκοπος καὶ παρήγορος προστάτης τοῦ Βυζαντινοῦ λαοῦ. Ὁ χείμαρρος τῆς εὐγλωττίας καὶ τῆς σκέψεως—Ὁ Καταπλήξας καὶ θέλξας τόσον τὴν Ἀνατολὴν ὅσον καὶ τὴν Δύσιν, μὲ τὴν ρητορικὴ του δεινότητα.

Γέλος ὁ μέγιστος καὶ βαθύτατος ἀπ' ὅλους τοὺς κήρυκος τῆς Ἐκκλησίας (κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν ρήτορα τῆς Γαλλίας Μποσιέ) εἰς τὸ πρόσωπον τῶν 3 φωστήρων συνεδυάσθη μὲ τὸν ὡραιότερον τρόπον ἡ σοφία καὶ ἡ ἀρετή, ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη.

Τέτοιοι μεγάλοι ἦσαν οἱ 3 Ἱεράρχαι. Καὶ νὰ ἡ ἀθρωπότης, ἥτις σήμερα εὑρίσκεται στὶς κρίσιμες στιγμὲς της, αἰσθάνεται εὐεργετικώτατα τὶς ζωογόνες ἀκτῖνες τοῦ φάρου των Ἀκούει μὲ ἀγαλλίασι ἀπὸ τὸ στόμα τους, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, τὰ μεγάλα διδάγματά των, περὶ δικαιοσύνης, ἰσότητος, ἀγάπης καὶ ἀδελφωσύνης Καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα των διδάσκονται σήμερον ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ της τάξεις:

Ὁ κλῆρος γιὰ νὰ ὁμοιάζῃ τοὺς μεγάλους ποιμένας καὶ θεμελιωτάς του.

Οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ πνευματικοὶ ἐν γένει ἡγέται νὰ διαφυλάττωσιν ἄσβεστον τὴν λαμπάδα τῆς ἀληθείας. Καὶ νὰ ἔχωσι τὴν φλόγα τοῦ παιδαγωγοῦ.

Οἱ πλούσιοι νὰ μεταχειρισθῶσιν τὰ χρήματά των διὰ τὸ καλὸν τῶν συνανθρώπων των.

Ὁ Λαὸς νὰ ἔχῃ τὴν πίστιν τῶν πατέρων του καὶ τὰ παιδιὰ νὰ ἔχουν τὴν ἀγάπη καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν μητέρα καὶ τὸν πατέρα διὰ τὴν δημιουργίαν εὐσεβοῦς καὶ προοδευτικῆς οἰκογενείας. Αὐτὰ διδασκόμεθα ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν 3 Ἱεραρχῶν. Καὶ θερμαινόμαστε καὶ ζωηρεύομεν. Καὶ ἐλπίζομεν ἀπὸ τὶς εὐεργετικὲς ἀκτῖνες τοῦ φάρου τῶν 3 Ἱεραρχῶν, ἀνάμεσα στοὺς αἰῶνες. νὰ ἀπολαύσωμεν καὶ νὰ σωθοῦμε.

ΚΩΝΣΝΟΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
Δημοδιδάσκαλος Σιδηρολάκκου (Μαντέμ—Λάκκου) Χαλκιδικῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ

ΤΙΜΗ σ' ἐκεῖνους ὅπου στὴν [ζωὴ των
ὥρισαν καὶ φυλάγουν Θερμο [πύλες.
Ποτὲ ἀπὸ τὸ χρέος μὴ κινοῦ [ντες·
δίκαιοι κ' ἴσοι σ' ὅλες των [τὲς πράξεις
ἀλλὰ μὲ λύπη κιόλας κι' εὐ [σπλαχνία·
γενναῖοι ὁσάκις εἶναι πλούσιοι [κι ὅταν
εἶναι πτωχοί, πάλ' εἰς μικρὸν [γενναῖοι,
πάλι συντρέχοντες ὅσο μπο [ροῦνε
πάντοτε τὴν ἀλήθεια ὁμιλοῦ [ντες,
πλὴν χωρὶς μῖσος γιὰ τοὺς [ψευδομένους.

Καὶ περισσότερο τιμὴ τοὺς [πρέπει
ὅταν προβλέπουν (καὶ πολλοὶ [προβλέπουν)
πὼς ὁ Ἐφιάλτης θὰ φανεῖ [στὸ τέλος,
κι' οἱ Μῆδοι ἐπὶ τέλους θὰ [διαβοῦνε.

Κ. ΚΑΒΑΦΗΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΗΣ Α.Τ.Ε. ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ ΡΗΤΙΝΗΣ

(ΑΘΗΝΑΙ, 2 Φεβρουαρίου) Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα, ἐν συνεχείᾳ δοθεισῶν ἐντολῶν της πρὸς τὰς περιφερειακὰς αὐτῆς ὑπηρεσίας, περὶ ἐνισχύσεως τῶν παραγωγῶν συλλεκτῶν ρητίνης συνεταρισμένων καὶ μὴ κατὰ τὴν ἀρχομένην περίοδον 1963 διὰ νεωτέρου σχετικοῦ ἐγγράφου της παρέχει καὶ ὁδηγίας διὰ τὸν κατατοπισμὸν τῶν ρητινοπαραγωγῶν ἐπὶ τοῦ τρόπου ἐνεργείας των πρὸς ἐπίτευξιν καλυτέρας ἀποδόσεως ἀπὸ ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς πλευρᾶς. Κατὰ ταύτας, ἡ ρητίνευσις ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰ ἐκ χαλεπίου καὶ τραχείας πεύκης δάση, συοτάδας καὶ δένδρα, ἡ δὲ ρητινικὴ περίοδος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου καὶ λήγει τὴν 1ην Νοεμβρίου

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Ω.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.50, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ

Μὲ πανιασμένα χείλια καὶ τρεμάμενα ἀπ' τὴν ὀργὴ χέρια, ἡ Ἄννα, τόνιζε μιὰ—μιὰ τὶς συλλαβὲς μὲ τὴν λύσσα ἑνὸς ἐρεθισμένου ἀγριμιοῦ.

... Σέ μισῶ! Συχαίνομαι καὶ σένα καὶ τὸ νοικοκυριὸ σου καὶ τὸ σπίτι σου Μοῦ προξενεῖς ἀηδία, ἀποστροφή, γιατὶ εἶσαι ἀφόρητα, ναί, ἀφόρητα «καλός». Σέ λένε, «ὁ τύπος τοῦ καλοῦ πατέρα». ἀκόμη σὲ λένε—οὔφ, τί ἀηδία!—«ὁ καλὸς σύζυγος». Μὰ γιὰ μένα εἶσαι τὸ ἐμπόδιο. Ὅλα ἐδῶ στὸ λαιμό μοῦ κάθονται Γιατὶ μοῦ φράζουν τὸν δρόμο τὸν δρόμο γιὰ τὴν ἐλεύθερη ζωὴ ποὺ διψάω!... Θὰ ζήσω μονάχη μου!

Ἀνέβηκε μὲ τὰ γοβάκια της στὸ κρεββάτι τους, ἅρπαξε τὴ θήκη μὲ τὰ στέφανα τοῦ γάμου τους ἀπὸ τὸ κομψὸ εἰκονοστάσι τῆς γωνίας καὶ τὴν πέταξε μὲ ὁρμὴ στὸ πάτωμα. Πήδησε τότε ἐκείνη ἀπάνω τους καὶ τὰ πάτησε μὲ μανία.

Ὁ ἄνδρας της ἔκανε μιὰ ἔνστικτη κίνηση νὰ τὴν ἐμποδίση —τὸ πρόσωπό του τώρα εἶχε γνέι λευκὸ—μὰ σταμάτησε... Τί ὠφελοῦσε... Ἦταν τὸ σύμβολα ἑνὸς δεσμοῦ ποὺ εἶχε σπάσει πιά..

Ἔφυγε ἐκείνη κι' ἔμεινε αὐτὸς μὲ τὸ παιδί του, ποὺ χωρὶς νὰ ξέρη τὸ δραματικὸ του ρόλο παίζει μὲ τὰ ὑπολείμματα ἀπ' τὰ στέρανα. Ὁ σύζυγος ἀφηρημένα κοιτάζει τὴν φωτογραφία τῆς γυναίκας του, μὲ τὸ νυφικὸ πέπλο Τὴν κοιτάζει ὅπως κοιτάζουν ἕνα νεκρὸ

Ἔχουν περάσει πολλὰ χρόνια ἀπὸ τὴν «ἀπελευθέρωση» τῆς Ἄννας. Ἐργάζεται τώρα σὰν τοξοθέτρια σ' ἕνα κινηματογράφο. Ἐκεῖ τὴν πέτυξε ἡ τρικυμία τῆς ζωῆς. Γερασμένη, ἔρημη, ἄπροστάτευτη. Τακτοποιεῖ τοὺς πελάτας τοῦ κινηματογράφου καὶ εἰσπράττει ἕνα μικρὸ φιλοδώρημα ἢ ἄλλοτε μιὰ εἰρωνεία ἢ ἕνα περιφρονητικὸ μορφασμό.

Τὸ βράδυ ἐκεῖνο κατάκοπη ἀπ' τὴν κούραση ἑτοιμάζεται νὰ φύγη. Μιὰ συνάδελφός της τὴν πλησιάζει.

—Ἄννα μου, νὰ στὰ πῶ νὰ χαρῆς Ξέρεις; Παντρεύομαι!

—Ἀ! εἶπε ἡ Ἄννα καὶ τὴν κοίταξε ἀφηρημένη.

—Καλὲ δὲν μὲ συγχαίρεις δὲν μὲ φιλᾶς, ποὺ θὰ δῶ κι' ἐγὼ Θεοῦ πρόσωπα, ποὺ θὰ μαζευτῶ στὸ σπιτάκι μου! Φώναξε ἡ τα ξιθέτρια, τὴν ἀγκάλιασε καὶ ἔφυγε

Καὶ ἡ Ἄννα προχώρησε μονάχη στὸν σκοτεινὸ δρόμο.

.. Ἐγὼ.. βέβαια! Εἶμαι «ἀνεξάρτητη» ἐγώ, ψιθύρισε.

Ἕνας γέρος ποὺ πουλοῦσε στραγάλια ἔξω ἀπ' τὸ σινεμὰ κοίταξε περίεργα αὐτὴ ποὺ μιλοῦσε μονάχη της καὶ κούνησε τὸ κεφάλι. Ὕστερα γύρισε πάλι στὴ δουλειά του καὶ διαλάλησε τὴν πραμμάτεια του.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Ἐγνατίας 87—Τηλ. 11473
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Λαογραφικὰ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Τοῦ κ. Μαυρ. Παπαθανασίου

Μαργωμένοι ἀπὸ τὴν ἀναπάντεχη πρωτοφανῆ κακοκαιριὰ τοῦ ἐφετεινοῦ Γεννάρη, ὑποδεχόμαστε μὲ αἰσιοδοξία δικαιολογημένη τὸν δεύτερο μῆνα τοῦ καινούργιου χρόνου. Καρδιὰ χειμῶνος ἀκόμα ὁ Φλεβάρης. Ὅμως κανένας δὲν μᾶς μεταπείθει πὼς ὅσο «κι ἂν φλεβίση τὶ θὰ κάνη; καλοκαίρι θὰ μυρίση.». Κι' ἔχει πολλὰ εὐοίωνα σημάδια ὁ μῆνας τοῦτος πὼς βρισκόμαστε στὸ κατώφλι τῆς ἄνοιξης. «Πέρασαν οἱ Τρεῖς οἱ Ράχεις (ἡ γιορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν), κλουτσούμι τοῦ χ' μῶνα» ἀποφαίνεται ἡ λαϊκὴ πίστη Μὲ τὴν πρώτη τοῦ Φεβρουαρίου, γιορτὴ τοῦ Ἅη Τρύφωνα ἀμπελουργοῦ κατὰ τὴν παράδοση ποὺ ἀπὸ μιὰ ἀσέβειά του πρὸς τὴν μητέρα τοῦ Χριστοῦ τὴν Παναγία ἔκοψε ἄθελά του μὲ τὸ κλαδευτήρι τὴ μύτη του, οἱ ἀμπελουργοὶ ἄλλοι θ' ἀποφύγουν τὸ κλάδεμα ἀπὸ τὸ πάθημα τοῦ Τρύφωνα κι' ἄλλοι συμβολικὰ θὰ κλαδέψουν ἕνα κλῆμα τ' ἀμπελιοῦ τους, δεῖγμα καὶ αὐτὸ τοῦ ἐρχομοῦ τῆς ἄνοιξης. Θὰ ἀφυπνισθῆ ἡ νεκρωμένη ἀπὸ τὴ βαρυχειμωνιὰ φύση μιὰ ποὺ κατὰ τὴ λαϊκὴ ρήση «τοὺ Φλιβάρ' ἀνοίγν οἱ φλέβις», θ'ἀρχίσουν οἱ χυμοὶ ἀναδεύοντας νὰ τροφοδοτοῦν τὰ βλαστάρια τῶν δέντρων γιὰ τὴν καινούργια ζωὴ καὶ θὰ κινηθοῦν τὰ χέρια τὰ ἀγροτικὰ καὶ πάλι πρὸς τὸν καλλιεργητικὸ μόχθο μὲ τὴν προσδοκία τῆς πλούσιας σοδειᾶς ποὺ ἐξασφαλίζει τὸ ψωμὶ τῆς χρονιᾶς στὴν οἰκογένεια. Ἡ ἀρχὴ τοῦ μῆνα εἶναι ὁρόσημο γιὰ τὸ τέρμα τῆς ξεκούρασης.

Τέρμα ὁ χειμῶνας, Τέρμα κι οἱ γιορτὲς. Τὸ λέει κι' ἡ γιορτὴ τῆς δεύτερης μέρας ποὺ κλείνει τὸν ἑορταστικὸ κύκλο τῶν Χριστουγέννων. «Ἁγία Παπαντὴ ποὺ τς μαζῶν' (τὶς γιορτὲς) μὶ τ' ἀντί».

Εὐχὴ νἆναι μονάχα καλοκαιριὰ ἡ μέρα τῆς Ἁγίας Ὑπαπαντῆς γιατὶ προοιωνίζει τὸν ἴδιο καιρὸ σαράντα μέρες. Ἐξαίρεση ἑορταστικὴ μιὰ ἀκόμα μέρα ἡ αὐριανὴ γιὰ τὶς ἀγρότισσες, τοῦ Ἁγίου Συμεὼν. Γιορτὴ ἀφιερωμένη στὸ παιδὶ μέ ἄμεσο ἐνδιαφέρο τὴ μητέρα.

Προστάτης τῶν βρεφῶν ὁ ἅγιος. Ὅσες ἔχουν βρέφη θὰ τὰ εὐλογήσουν στὸν ναό. Κι' ὅσες κυοφοροῦν στὰ σπλάχνα τους νέον γόνο θ' ἀποφύγουν νὰ φορέσουν ἄνθος γιὰ στολίδι τους, γιατὶ θὰ φέρουν στὸν κόσμο παιδὶ σημειωμένο.

Καί καθὼς κυλοῦν οἱ μέρες τοῦ Φλεβάρη καὶ γεμᾶτοι ἐλπίδες περιμένουμε τὸ ξέφτισμὰ του γιὰ νὰ πατήσουμε τὸν πρῶτο ἐαρινὸ μῆνα, κάποτε ἀγριεύει καὶ τοῦτος γιὸ «νὰ κακκώση καὶ μὲς στὸ χιόνι νὰ μᾶς χώση». Δὲν μᾶς πτοεῖ ὅμως γιατὶ εἶναι ἀπ' ὅλους πιὸ μικρός. Ἦταν κι' αὐτὸς κάποτε ὅπως ἱστορεῖ ἡ παράδοση μεγάλος μὰ θυσία σε τὴ μεγαλωσύνη του σὰν δάνεισε τὶς τρεῖς τελευταῖες κακὲς μέρες του στὸν γείτονα συνάδελφό του Μάρτη γιὰ νὰ ἐκδικηθῆ κι' αὐτὸς μιὰν ἀφελῆ γρηούλα προβατάρισσα πού τὸν λοιδώρησε. Κι' ἔτσι σὲ ἀντάλλαγμα τῆς προσφορᾶς του κέρδισε μονάχα τὴν ἀναπηρία του μὲ τὸ εἰρωνικὸ ἀπ' ὅλους παρατσοῦκλι «Κουτσουφλέβαρους!»

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ὅλα μοιάζουν μὲ τὴ ζωή
Καὶ ὅλα εἶναι ταιριαστὰ μ' αὐτή. Ἡ ἀγάπη καὶ τὸ μῖσος, ἡ καλωσύνη καὶ ἡ κακία, ἡ ὀμορφιὰ καὶ ἡ ἀσκημία. Ὅλα ἔχουν μίαν ἀδελφικὴ φιλία καὶ εἶναι τόσο σφιχτὰ ἀγκαλιασμένα.

Ναὶ φίλοι μου. Καθῆστε λίγο μόνοι. Στὸ μικρὸ σας γραφεῖο. Εἶναι ὡραῖα Σήμερα βρέχει. Τὸ χιόνι κρυστάλινο, μικρὲς πετρίτσες, χτυποῦν τὸ τζάμι καὶ μοιάζουν αὐτοὶ οἱ χτύποι μὲ τὸ ἐρωτικὸ τιτίβισμα τοῦ πουλιοῦ.

Τόδα ἀπὸ τὸ παράθυρό μου, καθόταν σὲ μίαν ἀνθισμένη ἀμυγδαλιά. Ἦταν στὰ λευκὰ ντυμένη, προμήνυμα καλοῦ καιροῦ, ἡ ἄνασα τῆς ἄνοιξης, ἡ ζωὴ τοῦ καινσύργιου κόσμου.—

Κυττοῦσε τὸ μικρὸ πουλάκι.

Κι' ἔπειτα ἦρθε καὶ τὸ ταῖρι του. Κάθισαν ἀντίκρυ καὶ ἄρχισαν νὰ τραγουδοῦν ἕνα ἐρωτικὸ σκοπό. Καὶ ἔνοιωθαν ὅλη τὴν χαρά, πλέρια δικὴ τους.

Ἔβλεπαν ἀπὸ μακρυὰ νἄρχεται ἡ ἄνοιξη καὶ νὰ φεύγη ὁ κρῦος χειμῶνας, ποὺ τόσο εἶχε παγώσει τὰ ποδαράκια τους. Μὰ νὰ σὲ λίγο ἕνα σπαθωτὸ χελιδόνι, ὁ ἄλλος προάγγελος τῆς ἄνοιξης, πέρασε καὶ χαιρέτησε τὰ πουλιὰ ποὺ καθόνταν στὴν ἀνθισμένη ἀμυγδαλιά. Διέγραψε χαρούμενα κάμποσους κύκλους στὸν ἀγέρα κι' ἔπειτα χτύπησε τὸ μουντὸ τζάμι τοῦ παράθυρού μου μὲ τὴν μικρή του μιτίτσα καὶ γράφτηκε ἀπ' τὴν ἀχνάδα ἔτσι τυχαῖα, ποιὸς ξέρει, μιὰ λέξη.

Σήκωσα τὸ κουρασμένο κεφάλιμου καὶ μὲ κάπως ἀργὸ βῆμα ἔφτασα κοντὰ στὸ παράθυρο. Τὶ ἀκριβῶς ἔλεγε αὐτὴ ἡ λέξη. πάλαιψα λίγο γιὰ νὰ τὸ νοιώσω.

Ἦταν γραμμένη κάπως ἀκαθόριστα. Μὰ σιγά—σιγὰ διάβασα: Μ ο ῖ ρ α. Κι' ἦταν ἡ μοῖρα ἡ δική μου; Τοῦ χελιδονιοῦ πούρθε στὸ σπίτι μου, ὅπως καὶ πέρυσι; Τοῦ κόσμου ὅλου; ποιανοῦ ἦταν; Οὔτε καὶ 'γὼ δὲν ξέρω. Ἦταν ὅμως μιὰ μοῖρα καλόγνωμη, γιατί ἔμεινε λίγο κοντά μου καὶ εἶπαμε τόσα πράγματα ὡραῖα. Μοῦπε πὼς ἡ εὐτυχία καὶ ἡ δυστυχία εἶναι τὸ πιὸ ταιριαστὸ ζευγάρι. Τὸ ἕνα χωρὶς τ' ἄλλο δὲν μπορεῖ νὰ ζήση. Καὶ τὶς δυὸ τὶς στέρνει ὅπου θέλει ἡ καλόγνωμη μοῖρα. Καὶ πὼς σ' ἐμένα θὰ στείλη τὴν Εὐτυχία, καὶ θὰ χαρῶ τὴ ζωή.

—Ἔλα αὔριο βράδυ στὴ γωνιά, συνέχισε, καὶ θὰ σοῦ δείξω τὸ δρόδο Τώρα δὲν μπορῶ γιατὶ εἶναι καὶ τὸ χελιδονάκι καί δὲν θέλω νὰ μάθη τὸ μυστικό μου.

Κι' ὕστερα ἔφυγε.

Κούρασα πολὺ τὸν ἑαυτόν μου. Καὶ ρώτησα τόσες φορὲς ἂν ἦταν ὄνειρο ἢ ἀλήθεια αὐτό. Δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω. Μὰ τὸ χαρούμενο κελάδισμα τῶν πουλιῶν μὲ τράβηξε πιὸ ἔξω ἀπὸ τὴν κάμαρά μου, μ' ἄνοιξε ἄλλους κόσμους, ποὺ στέκουνται πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τοὺς δικούς μας.

Ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἀπὸ τὴ καλωσύνη.

Καί τἄλλο βράδυ, ἀφοῦ τόθελε ἡ καλόγνωμη Μοῖρα, πῆγα ἐκεῖ στὴ γωνιά. Δὲν μοῦδειξε ὅμως τὸ δρόμο. Μὲ γέλασε κι' αὐτή, ὅπως τόσες φορὲς καὶ ὁ ἑαυτός μου. Καὶ γιὰ νὰ δικαιολογηθῆ μοῦπε, ἀκοῦστε:

—Δὲν εἴθελα χθὲς νὰ σὲ πικράνω Εἴθελα νὰ ζήσης γιὰ λίγες ὧρες εὐτυχισμένος. Καί τώρα θὰ σοῦ δείξω τὸν ἀληθινὸ δρόμο τῆς εὐτυχίας.

—Μαζὺ μὲ τῆς ἄνοιξης τὰ λουλούδια δὲν ἔρχεται πάντα καὶ ἡ χαρά. Τὸ ξέρω πὼς θὰ πονέσης. Ὅμως ἀπ' ἕνα πόνο ξεπηδᾶ τὸ ὡραῖο. Καὶ αὐτὸ θὰ τό βρῆς, ἴσως πιὸ ἀργά.....

Κι' ἔφυγε ἡ καλόγνωμη Μοῖρα.

Φίλοι μου εἶναι μιὰ παληὰ ἱστορία ποὺ τὴ θυμήθηκα τώρα ποὺ χιονίζει. Δὲν βαρυέσαι. Ἄς τὴν ξεχάσουμε, ἀφοῦ δὲν εἶναι καὶ ἀληθινή.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΛΑΦΟΥΡΗΣ
ΑΘΗΝΑ 1962

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΡΙΣΗΣ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι προκειμένου νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἠλεκτρικὰς των ἐγκαταστάσεις εἰς Πολύγυρον, Παλαιοχώριον, Νεοχώριον καὶ Στρατονίκην, δύνανται, διὰ τὴν ταχεῖαν ἐξυπηρέτησίν των, ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὰ κατὰ τόπους ὑποκαταστήματά του.

Διαθέτει: ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑΣ, ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ, ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ, ΠΟΛΥΦΩΤΑ, ΠΟΡΤΑΤΙΦ, ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΙΔΕΡΑ, ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ καὶ πάσης φύσεως ἠλεκτρικὰ εἴδη

ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΡΙΣΤΗ
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

Μιὰ καταστρεπτικὴ ἀρρώστεια τῶν δένδρων

ΤΟ ΦΟΥΣΙΚΛΑΔΙΟΝ
ΤΗΣ ΜΗΛΙΑΣ—ΑΧΛΑΔΙΑΣ

Τὸ φουσικλάδιον εἶναι μία ἀπὸ τίς σοβαρώτερες ἀσθένειες τῆς μηλιᾶς, καὶ ἄχλαδιᾶς γιατὶ προσβάλλει τοὺς καρποὺς καὶ ἐλαττώνει μέχρι τοῦ μηδενισμοῦ τὴν ἐμπορικὴ τους ἀξία.

Τὰ συμπτώματα τῆς ἀρρώστειας εἶναι τὰ ἑξῆς.

1) Στὰ φύλλα σχηματίζονται λαδιὲς κηλίδες οἱ ὁποῖες μὲ τὸν καιρὸ σκουραίνουν καὶ ξεραίνουν τὸ φύλλο.

2) Τὰ λουλούδια μαυρίζουν καὶ πέφτουν.

3) Στὰ βλαστάρια σχηματίζονται μαῦρες κηλίδες οἱ ὁποῖες ὅταν ἐξαπλωθοῦν σὲ δακτυλίδι γύρω ἀπὸ τὸ βλαστὸ τὸν ξεραίνουν.

4) Στοὺς καρποὺς σχηματίζονται σκοῦρες κηλίδες. Στὸ μέρος ἐκεῖνο ὁ καρπὸς νεκρώνεται. Ἐπειδὴ ὅμως μεγαλώνει στὸ ὑπόλοιπο γερὸ του μέρος, παραμορφώνεται καὶ χάνει τὴν ἀξία του.

Ὅταν οἱ κηλίδες πάνω στὸν καρπὸ εἶναι πολλὲς τότε καταστρέφεται τελείως.

5) Τὰ ἄρρωστα μάτια ξεραίνονται καὶ πέφτουν.

Ἡ αἰτία τῆς ἀρρώστειας εἶναι ἕνα μικροσκοπικὸ μανιτάρι ποὺ προσβάλλει ὅλα τὰ ὄργανα τοῦ δένδρου.

Οἱ ἑστίες μολύνσεως εἶναι τὰ πεσμένα φύλλα τοῦ χειμῶνα. Τὴν ἄνοιξι τὰ σπόρια τοῦ μανιταριοῦ ἀφίνουν τὰ σάπια φύλλα καὶ ξαναπροσβάλλουν τὰ ζωντανὰ ὄργανα τοῦ φυτοῦ. Ἐπίσης σπόρια μποροῦν νὰ ξεχυθοῦν καὶ ἀπὸ τὶς φουσκάλες ποὺ ἔχει σχηματίσει ἡ ἀρρώστεια ἐπάνω στὰ κλαδιὰ τῆς ἀπιδιᾶς.

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ Πρέπει νὰ παίρνωμε τὰ ἑξῆς μέτρα γιὰ τὴν πρόληψη τῆς ἀρρώστειας.

1) Νὰ κάνωμε ἕνα βαθὺ ὄργωμα κατὰ τὸ τέλος τοῦ χειμῶνα γιὰ νὰ σκεπάσωμε τὰ φύλλα.

2) Νὰ κλαδέψωμε καὶ νὰ κάψωμε ὅλα τὰ ἀρρωστημένα κλαδιά.

3) Νὰ γίνουν τὰ ἑξῆς ραντίσματα μὲ βορδιγάλειο πολτὸ (δηλ. γαλαζόπετρα καὶ ἀσβέστη).

α) Τὸ πρῶτο μόλις φανοῦν οἱ πράσινες κορυφὲς τῶν ματιῶν (δηλ. νωρὶς τὴν ἄνοιξι) μὲ ἀναλογία 0,8—1ο)ο βορδιγάλειο πολτὸ.

β) Τὸ δεύτερο ὅταν σκάσουν καὶ ροδίσουν τὰ μπουμπούκια τῶν λουλουδιῶν μὲ τὴν ἴδια ἀναλογία τοῦ προηγουμένου.

γ) Τὸ τρίτο ὅταν πέσουν τὰ 3)4 τῶν πετάλων τῶν λουλουδιῶν μὲ ἀναλογία βορδιγαλεῖου πολτοῦ 0,6—0,8ο)ο.

δ) Τὸ τέταρτο 15 μέρες μετὰ ἀπὸ τὸ προηγούμενο. Θὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ φάρμακα Καπτάν, Φερμπὰμ' Ζιράμ. καὶ ἄλλα μηκυτοκτόνα στὶς ἀναλογίες ποὺ γράφουν τὰ μέσα συσκευασίας των,

ε) Τὸ πέμπτο 15 μέρες μέσα ἀπὸ τὸ προηγούμενο μὲ τὰ ἴδια φάρμακα.

στ) Τὸ ἕκτο ράντισμα θὰ γίνη μόνο στὶς μηλιὲς (ὄχι στὶς ἀχλαδιὲς) λίγο πρὶν ὡριμάσουν οἱ καρποί.

ΠΡΟΣΟΧΗ, Τὸ Καπτὰν δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται σὲ ὡρισμένες ποικιλίες μηλιᾶς ὅπως ἡ Ρέντ-Ντελίτσιους, ἡ Γουάϊνσαπ καὶ μερικὲς ἄλλες, καθὼς καὶ σὲ μερικὲς ἄλλες, καθὼς καὶ σὲ μερικὲς ποικιλίες ἀχλαδιᾶς, (ὅπως ἡ Ντ' ἀντζού, Κρυστάλλι κ.λ.π.) γιανὶ προκαλεῖ ἐγκαύματα,

Ἐπειδὴ τά φάρμακα ποὺ θὰ χρησιμοποιηθοῦν εἶναι δηλητήρια πρέπει νὰ παίρνωνται ὡρισμένα προφυλακτικὰ μέτρα δηλαδή:

α) πρέπει ν' ἀποθηκεύωνται μακριὰ ἀπὸ τρόφιμα.

β) Νὰ μὴν ἔρχωνται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ δέρμα.

γ) Νὰ μὴν εἰσπνέωνται οἱ ἀτμοὶ τους ἢ οἱ σκόνες τους κ.τ.λ.

Τέλος θά πρέπη νὰ ποῦμε ὅτι ὁ δενδροκόμος ποὺ ξαίρει νὰ κάνη καλὰ τὴ δουλειὰ του βάζει πάντοτε τὶς σωστὲς ἀναλογίες τῶν φαρμάκων δηλαδὴ οὔτε λιγώτερο οὔτε περισσότερο ἀπ' ὅ,τι τοῦλένε οἱ ὁδηγίες, Ἔτσι ἔχει τὸ κεφάλι του ἥσυχο ὅτι δὲν θὰ τοῦ παρουσιασθοῦν δυσάρεστα ἀπρόοπτα.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΥΣ

(ΑΘΗΝΑΙ, 2 Φεβρουαρίου.) Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐτέθη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς τὴν διάθεσιν ὁμάδος ὑποκαταστημάτων της, κατόπιν σχετικῶν προτάσεών των, πίστωσις ἐκ δραχ. 4.000.000 ἐν συνόλω διὰ τὴν χορήγησιν εἰς ἀμπελουργοὺς τῆς περιφερείας των μεσοπροθέσμων δανείων ἐπταετοῦς διαρκείας διὰ τὴν δημιουργίαν κρεβατινῶν ἐπιτραπεζίων σταφυλῶν διὰ σιδηρῶν ἢ ξυλίνων πασσάλων ἢ τσιμεντοστύλων, ὡς καὶ δι' ἐγκατάστασιν γραμμικῶν σχημάτων (κορδονίων) ἐπιτραπεζίων σταφυλῶν καὶ ἀμπελώνων οἰνοποιησίμων σταφυλῶν.

Ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1962 λειτουργεῖ
Η
ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30
Τηλ. ἀσθενῶν 79.221 — Τηλ. ἰατρῶν 73.114
ΤΜΗΜΑΤΑ
Παθολογικὸν— Καρδιολογικὸν —Χειρουργικὸν
Γυναικολογικὸν— Ὀρθοπεδικὸν —Οὐρολογικὸν
Ὀφθαλμολογικὸν — Ὠτορινολαρυγγολογικὸν
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Ἀκτινολογικὸν — Μικροβιολογικὸν
Δωμάτια πολυτελείας Α, Β,α, Β,β, Γ θέσεις
Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
Ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΔΑΣΙΚΗΣ ΟΔΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΑΡΝΑΙΑΣ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Γεωργίας κ. Σταυροπούλου συνεκροτήθη σύσκεψις, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον ὁ γενικὸς διευθυντὴς δασῶν κ. Μεταξᾶς καὶ οἱ λοιποὶ ἁρμόδιοι δασικοὶ παράγοντες καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνεκρίθη τὸ πρόγραμμα κατασκευῆς δασικῶν ὁδῶν εἰς διαφόρους περιοχὰς κατὰ τὸ ἔτος 1963.

Μεταξὺ τῶν περιοχῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀπεφασίσθη ἡ κατασκευὴ τοιούτων ὁδῶν περιελήφθη καὶ ἡ περιοχὴ Ἀρναίας.

ΘΑ ΔΙΩΚΩΝΤΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΠΑΡΑΛΕΙΨΑΝΤΩΝ ΤΗΝ ΑΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΩΝ

Ὁ Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν κ. Βρανόπουλος διέταξε τὴν δίωξιν τῶν παραλειψάντων ν' ἀπογράψουν τὰ αὐτοκίνητά των.

Ἀπὸ 1ης Μαρτίου ἐ. ἔ. θὰ ἀφαιρεῖται ἡ ἄδεια κυκλοφορίας τῶν μὴ ἀπογραφέντων αὐτοκινήτων, ἐὰν δὲ ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ἀφαιρέσεώς των, δὲν σπεύσωσιν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν τοιούτων αὐτοκινήτων, νὰ τ' ἀπογράψωσι, θ' ἀφαιροῦνται καὶ αἱ πινακίδες ἀπαγορευομένης πλέον τῆς κυκλοφορίας αὐτῶν.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.

χες; Ἔφυγες ἀπό τὸ ἱερὸ μὲ διπλάσιο βάρος ἐνοχῆς. Διότι «πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται».

Εἶναι παρατηρημένο πὼς μερικοὶ «δίκαιοι» ὁμιλοῦν γιὰ τοὺς ἄλλους μὲ περιφρόνησιν καὶ ἀποτροπιασμόν. Νομίζουν πὼς ἔχουν κάθε δικαίωμα νὰ παραδίδουν εἰς κοινὴν ἀποδοκιμασίαν ἄλλους ἀνθρώπους ποὺ κατ' αὐτούς, εἶναι ἄξιοι στιγματισμοῦ καὶ ἐξουθενώσεως. Θεωροῦντες τοὺς ἑαυτούς των ὑποδείγματα ἀρετῆς, ἐπιθυμοῦν νὰ συγκεντρώσουν τὰ βλέμματα ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἐπάνω τους μὲ τὴν κρυφὴ ἐλπίδα, ὅτι ὅλοι θὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ἀξία τους καὶ θὰ σημειώσουν ἰδιαιτέρως τὶς ἀρετές τους. Χαρακτηρίζουν μὲ τὴν μεγαλυτέραν εὐκολίαν τοὺς ἄλλους ὡς κλέπτες, ἀδίκους, καὶ ἀνηθίκους ἀκόμη δὲ καὶ ἐγκληματίας, ἀξίους κάθε κολασμοῦ καὶ τιμωρίας.

Τό τρομακτικὸν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν εἶναι ὅτι ὁ ἐμφανιζόμενος ὡς δίκαιος ἐνῶ εἶναι ἀναιδής, φορεῖ τὸν χιτῶνα τῆς ἀφελείας. Ἐνῶ ψεύδεται, χρησιμοποιεῖ τρόπους ἀληθείας. Ἐνῶ εἶναι ἰδιοτελέστατος, κόπτεται διὰ τὰ κοινά. Καὶ μόνον αὐτός; Δὲν διστάζει νὰ ρίξη λάσπη στὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου, προκειμένου νὰ ἐμφανίση τὸν ἑαυτό του ἀνώτερον καὶ περισσότερον ἄξιον. Δὲν σκέπτεται ἐὰν πληγώση, δὲν νοιάζεται ἐὰν στενοχωρήση, ἐὰν τραυματίση τὸν ἄλλον. Τοὐναντίον, νομίζει καὶ αἰσθάνεται χαρὰν νὰ κακοχαρακτηρίζη τοὺς λοιποὺς καὶ νὰ τοὺς χρησιμοποιῆ ὡς παραδείγματα διαφθορᾶς καὶ ἀτιμίας.

Φοβερὸν τὸ πάθος τῆς ὑποκρισίας καὶ τῆς ἀλαζονείας. Δημιουργεῖ τύπους φαύλους μὲ ἐλατήρια εὐτελῆ καὶ γεώδη. Προπαντὸς ὁδηγεῖ, τὸν κατεχόμενον ἀπὸ αὐτά, εἰς τὴν ἀθλίαν συνήθειαν τῆς φιλοκατηγορίας. Συμφέρον μας εἶναι νὰ διατηρηθοῦμε μακρυὰ ἀπὸ τὴν τρομακτικὴ αὐτὴν συνήθειαν. Διότι ἐνῶ φυγαδεύει τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, προψενεῖ τὴν ἀντίστασί του καὶ ξέχεται τοὺς κεραυνοὺς τῆς ἀποδοκιμασίας του.

ΕΞ ΝΕΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΕΞ ΝΕΑ ΑΓΟΡΑΙΑ

Γνωμοδοτήσει τοῦ κ. Νομάρχου τὸ Συμβούλιον Αὐτοκινήτων τοῦ Νομοῦ μας ἀπεφάσισε, (διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1)26—1—63 ἀποφάσεως):

1) Τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμεως τοῦ 40οῦ ΚΤΕΥΛ Χαλκιδικῆς, κατὰ ἕξ (6) νέα λεωφορεῖα.

2) Τὴν δημιουργίαν ἕξ (6) νέων θέσεων ἀγοραίων αὐτοκινήτων εἰς τὰς ἑξῆς Κοινότητας: α) Παληούριον, β) Νέαν Μαρμαρᾶν, γ) Οὐρανούπολιν, δ) Ὁρμύλιαν, ε) Ὀλυμπιάδα καὶ στ) Στρατονίκην.

Ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις ὑπεβλήθη εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, πρὸς ἔγκρισιν.

ΑΣΥΜΦΟΡΟΣ Η ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΑΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας συνέστησε δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ὅπως αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι του ἀρνοῦνται τὴν χορήγησιν διαβατηρίων εἰς Ἕλληνας ἐργάτας, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ μεταβοῦν εἰς Ἐλβετίαν πρὸς ἐργασίαν. — Εἰς τὸ ἔγγραφον, τονίζεται, ὅτι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων προκύπτει, ὅτι ἡ ἀπασχόλησις Ἑλλήνων ἐργατῶν καὶ ἐργατριῶν εἰς Ἐλβετίαν κρίνεται ὡς ἀσύμφορος, διότι τὸ κόστος τῆς ζωῆς εἶναι ὑψηλόν, προσέτι δὲ αἱ κρατήσεις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν δι' εἰσφορὰς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δὲν συνυπολογίζονται ἐν Ἑλλάδι καὶ οὕτω δὲν ἐξασφαλίζεται ὁ ὅρος παροχῆς συντάξεως, ἀσθενείας κ.λ.π. τῶν ἐνταῦθα οἰκείων των καὶ τῶν ἰδίων μετὰ τὸν ἐπαναπατρισμόν των.

Τέλος, ὑπογραμμίζεται, ὅτι μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἐλβετίας δὲν ὑφίσταται διμερὴς συμφωνία διασφαλίζουσα τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν, ὅπως συμβαίνει μὲ πολλὰς ἄλλας χώρας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιοῦμεν ὅτι τὴν 7ην, 8ην καὶ 9ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. καὶ εἰς τὸ κατάστημα Καλλυντικῶν καὶ Νεωτερισμῶν ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΠΟΥΜΠΟΥΡΑ, θὰ ἀφιχθῆ αἰσθητικὸς ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ἰνστιτούτου Αἰσθητικῆς **ARIETTE**, ἵνα προσφέρη τὰς συμβουλάς της ἐντελῶς δωρεάν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Αἱ Ἀγροτικαὶ Φυλακαὶ Κασσάνδρας διακηρύττουσι τακτικὸν Δημόσιον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διενεργηθησόμενον ἐν τῷ Κατιτι αὐτῶν τὴν 4ην Μαρτίου 1963 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. διὰ τὴν ἐκποίησιν: α) Τριῶν (3) πώλων ἡμιόνων ἡλικίας 8 μηνῶν β) Ἑνὸς (1) ταύρου ἡλικίας 7 ἐτῶν γ) Ἕξ (6) ἀγελάδων καὶ δ) Ἑνὸς (1) κάπρου.

Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τοὺς Δήμους Θεσ)νίκης, Ν. Μουδανιῶν καὶ Πολυγύρου, εἰς τὰς Κοινότητας Ν. Τρίγλιας, Κασσάνδρας, Ν. Φωκαίας, καὶ Ἀθύτου εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Θεσ)νίκης, εἰς τὰς Ἐπανορθωτικὰς Φυλακὰς Θεσ)νίκης καὶ εἰς τὴν Δ)νσιν τῶν Ἀγροτικῶν Φυλακῶν Κασσάνδρας, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν καὶ τὰ τῆς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπαναλαμβάνεται οὗτος τὴν 11ην καὶ 18ην Μαρτίου 1963 τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους.

Ἐν Κασσάνδρα τῇ 28—1—1963

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν

(Ε. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ)

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ἐξακολουθεῖ ἡ ἀπεργία τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἀπεχόντων τῶν μαθημάτων.

Ἡ Κοινωνία παρακολουθεῖ μετὰ συμπαθείας τὸν σκληρὸν ἀγῶνα των.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Βάβδου, ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα:

23—1—63

Ἐξοχώτατον
Κων)τῖνον Καραμανλῆν
Πρόεδρον Κυβερνήσεως
Ἀθήνας

Παρακαλοῦμεν ἄμεσον προσωπικὴν Ὑμῶν ἐπέμβασιν πρὸς ἱκανοποίησιν Δικαίων αἰτημάτων διδασκάλων στόπ. Διδάσκαλοι ἄξιοι προνομιακῆς μεταχειρήσεως στόπ. Δημιουργηθεὶς σάλος εἰς βάρος Ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας.

Πρόεδρος Κοιν. Βάβδου
Ἰωάννης Παρδάλης
Πρόεδρος Γ.Ι.Σ.
Παναγιώτης Τσάτσαρης

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ Κ. ΤΖΕΛΕΠΗ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν Ὑπηρεσιῶν ἃς προσέφερεν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὁ χειρουργος Κων)τῖνος Τζελέπης προήγαμεν αὐτὸν κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεώς του εἰς Δ)ντὴν καὶ τοῦ ἀνέθεσεν τὴν Διεύθυνσιν τῆς Γης Χειρουργικῆς Κλινικῆς.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 6)1963 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἀνεγνωρίσθη τὸ ἐν Ἱερισσῷ ἱδρυθὲν καὶ ἑδρεῦον Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν Ἱερισσοῦ ὁ Ἅγιος Γεώργιος» μὲ σκοπὸν τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασιν, τὴν προστασίαν τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος τῆς συναδελφώσεως τῶν μελῶν του

Μέλη ἀποτελοῦντα τὴν προσωρινὴν του διοίκησιν εἶναι οἱ Δ. Χαμαΐδός, Ἀ. Μανωλούδας, Δ. Μανάρης, Ἰ. Παπαθεολόγου καὶ Χρ. Σουλτάνης, κάτοικοι Ἱερισσοῦ.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 30—1—1963

Ὁ Πληρ. Δικηγόρος
ΣΤΕΦ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΣ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 5)1963 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς, ἀνεγνωρίσθη τὸ ἐν Πολυγύρῳ ἱδρυθὲν καὶ ἑδρεῦον Σωματεῖον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωματεῖον Ἐργατοτεχνιτῶν Ξυλουργῶν καὶ Οἰκοδόμων Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ» σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἐξύψωσις τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος τῆς συναδελφώσεως καὶ ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν μελῶν. Ἡ προσωρινὴ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ αὐτοῦ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν 1) Ἰωάννου Κόκκαλη 2) Ἀστερίου Καπλάνη 3) Ἀθανασίου Κωνσταντινίδη 4) Ἀθανασίου Βογιατξῆ καὶ 5) Ἀθανασίου Βαγιωνᾶ.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 30—1—1963

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΧΡΗΣΤΟΣ Ν. ΚΑΖΑΝΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΝΘΟΥΣ

Αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ εὐχαριστήσωμεν καὶ δημοσίως ἅπαντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος διὰ τὸν χαμὸν τοῦ προσφιλοῦς μας πατρὸς καὶ πάππου Μαργαρίτη Πλατσᾶ.

Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον Ἁγίου Μάμαντος διὰ τὴν ἰδιαιτέραν εἰλικρινῆ ἐκδήλωσιν σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν μεταστάντα.

Τὰ τέκνα — τὰ ἐγγόνια.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΚ ΤΟΥ ΨΥΧΟΥΣ

Τὸ δριμύτατον ψῦχος, τὸ ὁποῖον ἔπληξε καὶ τὸν Νομὸν μας ὅπως ὁλόκληρον τὴν χώραν ἤρξατο ὑποχωροῦν. Αἱ χιόνες ὅμως ἐξακολουθοῦν καλύπτουσαι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Χαλκιδικῆς.

Κατὰ πληροφορίας δύο κτηνοτρόφοι ἀπεβίωσαν ἐκ τοῦ ψύχους εἰς τὴν περιοχὴν Βαρβάρας.

Εἰς τὴν πόλιν μας συνέβησαν πολλὰ μικροατυχήματα ἐκ πτώσεων συνεπείᾳ ὀλισθήσεων, ἀλλὰ καὶ τινα σοβαρώτερα, ὡς τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῆς ΔΕΗ, ὅστις ὑπέστη κάταγμα καὶ διεκομίσθη εἰς Θεσ)νίκην.

Η Δ.Ε.Η. ΑΠΑΝΤΑ

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 25.1.1963

Πρὸς
Τὴν Ἐφημερίδα
ΦΩΝΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
Πολύγυρον

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν σχολίου σας δημοσιευθέντος τὴν 6.1.63 εἰς τὴν ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα σχετικῶς μὲ τὴν μὴ εἰσέτι χορήγησιν τριφασικοῦ ρεύματος εἰς Πολύγυρον, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἐγκαθίστανται δύο μηχαναί, εἰς Πολύγυρον, ὁ δὲ τοπικὸς Σταθμὸς Παραγωγῆς θὰ μετατραπῇ εἰς τοιοῦτον ἐναλλασσομένου, βαθμηδὸν δὲ θὰ τροφοδοτηθῇ ὅλη ἡ κωμόπολις δι' ἐναλλασσομένου ρεύματος.

Μετὰ τιμῆς
Κ. ΜΠΟΥΖΑΚΗΣ
Διευθυντὴς Περιφερείας

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

1) Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας δραχ. 1500 πρὸς ἀγορὰν 15 ἀντιτύπων τοῦ βιβλίου «Ἡ ἡρωϊκὴ Κασσάνδρα ἀνὰ τοὺς αἰῶνας»

2) Μίαν σειρὰν ἐξ 112 τεμαχίων ὀργάνων χημείας καὶ 18 εἴδη χημικῶν οὐσιῶν.

3) Ἡ ἐν Ἀμερικῇ ἐκ Βάλτης καταγομένη Κα Μπαρῆ Ζαχάρω εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Ἰωάννου ὡς πρώτην δόσιν δραχ 300.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΝΤΙΚΩΝ

Ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς ὡς Πρόεδρος τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου διακηρύττει ὅτι κατόπιν δοθείσης ἀντιπροσφορᾶς τὴν 11ην Φεβρουαρίου 1963 ἡμέραν Λευτέραν καὶ ὥραν 12—13 θέλει διεξαχθῆ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ ἐπαναληπτικὴ φανερὰ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν προμηθευτοῦ 10.000 γαλλονίων ἀκαθάρτου πετραιλαίου 1.500 χιλ. μηχανελαίου 500 χιλ. βαλβολίνης, 300 χιλ. γράσσολ καὶ 960 γαλονίων βενζίνης ἁπάντων ἀρίστης ποιότητος προοριζομένων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν μηχανημάτων τοῦ Ταμείου διὰ τὸ ἔτος 1963 καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ἀναλυτικῆς διακηρύξεως ἧς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν παρὰ τῷ Γραφείῳ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ μὲ βάσιν τὰς δοθείσας κατὰ τὴν ἀντιπροσφορὰν τιμὰς δι' ἕκαστον εἶδος.

Γίνονται δεκτοὶ καὶ πρατηριοῦχοι καυσίμων τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ ὡς καὶ ἐκ Θεσ)νίκης.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 7000 δρχ εἰς Γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Ὁ Νομάρχης
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Νομ. Ταμείου
ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΣ

Ο ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ

Κατὰ θετικὰς πληροφορίας, ἐξ Ἁγίου Ὄρους, ὁ Ἱερομόναχος Νίκανδρος, κατὰ κόσμον Νικόλαος Παξιμαδάκης, καταγόμενος ἐξ Ἁγίου Βασιλείου Βιάνου Κρήτης, εἰς ἡλικίαν 16—18 ἐτῶν εὑρίσκετο εἰς τὴν Μονὴν τοῦ χωρίου Ἅγιος Ἀντώνιος «Ἄρβης». Κατὰ τὴν Κατοχὴν οἱ Γερμανοὶ στήσαντες εἰς τὴν σειρὰν τοὺς πατέρας τῆς Μονῆς ἐφόνευσαν αὐτοὺς διὰ πολυβολισμῶν, ὡς ἐκ θαύματος δὲ μόνον ὁ Νίκανδρος μετὰ τοῦ πατρὸς του διέφυγε τὸν θάνατον.

Ἐν ἔτει 1961 μετέβη οὗτος εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα καὶ τὴν ἀνωτέρω Μονήν, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ ἀνοικοδομῆται καὶ νὰ ἐπανδρώνεται μερίμνῃ τοῦ Μητροπολίτου Δημητρίου τῆς Ἐπαρχίας Πέτρας καὶ τοῦ Ἱερομονάχου Ἱεροθέου.

Ὁ Ἱερομόναχος Νίκανδρος ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὅπως συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπαναλειτουργίαν τῆς, ὡς ἄνω, Μονῆς, ἐθεώρησε καλὸν νὰ συγκεντρώσῃ πᾶν ὅ,τι εἶχε κληρονομήσει παρὰ τῶν ἀποδημησάντων εἰς Κύριον θρησκευτικῶν συγγενῶν του, Θείου του Εὐστρατίου, Προηγουμένου Βασιλείου, Γέροντός του ὡς καὶ ἄλλα Ρωσικῆς τέχνης ἱερὰ εἴδη καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μεταβάσεώς του εἰς Θεσσαλονίκην νὰ τὰ μεταφέρῃ ἐκεῖ ἵνα τά προωθήσῃ εἰς Ἀθήνας καὶ Κρήτην, ὥστε κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου νὰ εὑρίσκωνται ταῦτα εἰς τὴν ἀνωτέρω Ἱερὰν Μονήν, δι' ἣν προωρίζοντο.

Ἀλλ' ἀτυχῶς συνελήφθη ἐν Θεσ)νίκῃ, διὰ λαθραίαν μεταφορὰν των.

Η ΒΑΣΙΛΟΠΗΤΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΒΑΒΔΙΝΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος ἑωρτάσθη ἡ βασιλόπητα τῆς Ἑνώσεως Βαβδινῶν Θεσ)νίκης εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Μεντιτεραννέ» χάρις εἰς τὰς πρὸς τοῦτο ἀξιεπαίνους προσπαθείας τοῦ Δ.Σ. αὐτῆς.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΗΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νικήτης Χαλκιδικῆς προκηρύσσει ἐπαναληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν κατ' ἀπόλυτον μειοδοσίαν δι' ἐλευθέρας ἐκπτώσεως. εἰς ἀκεραίας μονάδας, ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν προμήθειαν μιᾶς πετρελαιομηχανῆς κινουργοῦς ἱπποδυνάμεως 36 HP μετὰ ἀντλίας παροχῆς 36 μ3 ὡριαίως, μανομετρικοῦ ὕψους 110 μ., βάθους ἀντλήσεως 30 μέτρων.

Ὁ διαγωνισμὸς διεξαχθήσεται τὴν 9ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. (Νομαρχιακὸν Κατάστημα) ἐν Πολυγύρῳ.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν ὁρίζεται 5ο)ο ἐπὶ τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Γραφείῳ τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Νομαρχίας Χαλκιδικῆς.

Ἐν Νικήτῃ τῇ 31—1—63

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀραβώνων τῆς πολυαγαπημένης ἀνεψιᾶς μας Τασούλας Ν. Μπανάβα μετὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Θ. Σταμπουλῆ χημικοῦ, ποὺ ἀνοίγει σ' αὐτοὺς τὸ μέλλον χαρούμενον καὶ εὐτυχισμένον, ἐκφράζομεν πρὸς τὸ ζεῦγος ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Οἰκογένειαι
Κ. Αἰκατερινάρη
Μ. Αἰκατερινάρη

2.200.000 ΔΡΧ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΑΣΙΚΗΝ ΟΔΟΝ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ Χαλκιδικῆς κ. Λυσιμάχου Σαραφιανοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν δασικῶν ὁδὸν εἰς περιοχὰς Δασαρχείων Ἀρναίας—Πολυγύρου διατίθεται τὸ ποσὸν τῶν δρχ. δύο ἑκατομμυρίων διακοσίων χιλιάδων (2.200.000).

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΧΑΝΣΕΝΙΚΩΝ (ΛΕΠΡΩΝ)

Σήμερον ἑορτάζεται διὰ δεκάτην φορὰν ἡ διεθνῆ καθιερωθεῖσα «Ἡμέρα τῶν Χανσενικῶν».

Σκοπὸς τοῦ ἑορτασμοῦ εἶναι α) ἡ διαφώτισις τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῶν συγχρόνων ἐπιστημονικῶν ἀντιλήψεων περὶ τῆ νόσω καὶ β) ἡ διαφώτισις αὐτῶν τῶν ἰδίων τῶν ἀσθενῶν περὶ παροχῆς πραγματικῆς συμπαραστάσεως ὑπὸ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν, ὥστε νὰ πεισθοῦν ὅτι καθῆκον καὶ συμφόρου τῶν ἰδίων εἶναι νὰ μεταβαίνουν εἰς τὰ Ἰατρεῖα Ἰστρεῖα καὶ τὰ Κρατικὰ νοσοκομεῖα διὰ τὴν ἔγκαιρον διάγνωσιν καὶ θεραπείαν.

Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὅλοι μας ὑπ' ὄψιν τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ τοῦ Χάνσεν, εἶναι μιὰ κοινὴ χρόνια μολισματική, πολὺ ὀλιγώτερον μεταδοτικὴ ἀπὸ μερικὰς ἄλλας λυμώδους νόσους.

2) Θεραπεύεται ἀσφαλῶς μέχρι τοῦ σημείου ὥστε οἱ θεραπευθέντες νὰ χαρακτηρίζωνται ὑπευθύνως ὡς ἀκίνδυνοι διὰ τοὺς συνανθρώπους των.

3) Ἡ θεραπεία των κλειστῶν περιπτώσεων μπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς ὅλα τὰ Ἰατρεῖα τῶν Ὑγειονομικῶν Κέντρων των Ἀγροτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἰατρείων, Νοσοκομείων κλπ.

4) Ὑπὸ τοῦ Κράτους καταβάλλεται προσπάθεια Κοινωνικῆς ἀναπροσαρμογῆς καὶ ἡ ἵδρυσιν νέων εἰδικῶν Κέντρων ἀποκαταστάσεων καὶ φυσικοθεραπείας.

5) Τὰ μέσα προφυλάξεως εἶναι ἑνὸς μὲν ἡ ἀνίχνευσει τῶν ἀσθενῶν καὶ ἐξ' ἑτέρου ἡ κατάλληλος θεραπεία.

6) Τὰ παιδιὰ τῶν χανσενικῶν, ἐπιδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἐπιδιώκεται ἡ τοποθέτησὶ των εἰς εἰδικὰ ἱδρύματα γιὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀποκατάστασίν των.

Συμπέρασμα: Ὁ Ἐξερχόμενος τοῦ Νοσοκομείου καὶ θεραπευθεὶς Χανσανικός, δὲν θεωρεῖται πλέον ἐπικίνδυνος καὶ ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ἡ συμπεριφορὰ του κοινοῦ πρὸς αὐτὸν ἡ ἰδία ὅπως καὶ ἡ πρὸς οἱονδήποτε ἄλλον ἀσθενῆ ἀκίνδυνον.

Ὁ διευθυντὴς
τοῦ ὑγειονομικοῦ Κέντρου
Δ. ΧΑΝΙΩΤΗΣ

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΩΝ

Δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως παρατείνεται μέχρι 19 Φεβρουαρίου ἡ προθεσμία ἀναθεωρήσεως τῶν ἁπλῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ τῆς ἐγγραφῆς ἐκλογέων εἰς αὐτούς.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν ἐκλεγέντα Λάμπρον Ντουγραμματζῆν ὡς πρόεδρον Ἀθλητικοῦ Συλλόγου «ΕΛΠΙΣ» Βραστῶν, εὐχόμεθα ἀνώτερα ἀξιώματα.

Οἱ φίλοι του